ПРОЛЕТАРЫІ УСІХ КРАІН, ЕДНАЙЦЕСЯ!

ЗАРА

орган Брэсцкага абкома КП(б)Б і аблвыканкома

№ 248 (323) | Аўторак 29 кастрычніка 1940 г. | Цана 10 кап.

Камюніке аб арганізацыі адзінай Дунайскай Камісіі

У рэзультаце перагавораў, якія адбываліся ў апошні час паміж Урадам СССР і Германскім Урадам і са згоды Італьянскага Урада, было прызнана неабходным ліквідаваць як Міжнародную Дунайскую Камісію, так і Еўрапейскую Дунайскую Камісію, і замест гэтых камісій стварыць адзіную Дунайскую Камісію з прадстаўнікоў СССР, Германіі, Італіі, Румыніі, Балгарыі, Венгрыі, Славакіі і Югаславіі.

Адзіная Дунайская Камісія будзе заклікана рэгуляваць пытанні суднаходства на ўсім працяжэнні Дуная ад яго вусця да г. Браціславы (Славакія).

У адпаведнасці з дасягнутым па ўказанаму вышэй пытанню пагадненнем, 28 кастрычніка гэтага года ў г. Бухарэсце адкрываюцца перагаворы паміж экспертамі — прадстаўнікамі СССР, Германіі, Румыніі і Італіі па ўрэгуляванню часовага міжнародна-прававога рэжыма на марскім Дунаі (ад яго вусця да г. Браіла).

Савецкі Урад упаўнаважыў удзельнічаць у перагаворах у г. Бухарэсце ў якасці галоўнага эксперта з боку СССР Генеральнага Сакратара Народнага Камісарыята Замежных Спраў тав. Собалева. А. А.

Пад чырвоным сцягам Саветаў

Год назад, 28 кастрычніка 1939 г., у Беластоку сабралася Народнае Сабранне Заходняй Беларусі для таго, каб вырашыць важнейшыя гістарычныя пытанні. Дэпутаты Народнага Сабрання выразілі рашучую волю выбаршчыкаў, волю працоўнага народа. Народнае Сабранне аднадушна абвясціла ўстанаўленне савецкай улады на ўсёй тэрыторыі Заходняй Беларусі.

Народнае Сабранне таксама пастанавіла прасіць Вярхоўныя Саветы СССР і БССР „прыняць Заходнюю Беларусь у састаў Савецкага Саюза і Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі, аб'яднаць беларускі народ у адзіную дзяржаву і пакласці тым самым канец раз'яднанню беларускага народа".

З часу Народнага Сабрання прайшоў толькі адзін год, але якія здзіўляючыя змены адбыліся за гэты час у жыцці працоўных былой Заходняй Беларусі!

Вызвалены народ стаў гаспадаром свайго лёсу, гаспадаром фабрык і заводаў, зямлі і яе нетраў. Батракі і маламоцныя сяляне атрымалі больш 430 тыс. гектараў былой памешчыцкай і асадніцкай зямлі, жывёлу, сельскагаспадарчыя машыны.

Працоўнае сялянства заходніх абласцей праяўляе выключную цікавасць да калгаснага будаўніцтва. Яно пазнала праўду аб шчаслівым жыцці калгаснага сялянства Савецкай краіны. Па ініцыятыве саміх сялян у заходніх абласцях ужо арганізавана больш 600 калгасаў. Дзяржавай арганізавана 101 МТС з велізарным паркам трактараў і сельскагаспадарчых машын. На арганізацыю школ механізатараў сельскай гаспадаркі дзяржавай адпушчана 2.500 тыс. рублёў.

Быстра развіваецца ў заходніх абласцях сацыялістычная прамысловасць. Аб'ём прамысловай прадукцыі ў 1940 г. павялічваецца на 70 проц. у параўнанні з прамысловай прадукцыяй былой Заходняй Беларусі. Беласток ператвараецца ў буйнейшы цэнтр тэкстыльнай прамысловасці. Яго тэкстыльныя прадпрыемствы дадуць у гэтым годзе звыш 13 мільёнаў метраў тканіны, замест 5 мільёнаў, выпушчаных у 1938 г. У кожным горадзе заходніх абласцей рэканструіруюцца старыя і растуць новыя сацыялістычныя прадпрыемствы.

А якія вялікія дасягненні ў галіне культуры! Нанова адкрыліся і паспяхова працуюць тысячы школ на беларускай, рускай, яўрэйскай, польскай і іншых мовах. Вырасла шырокая сетка кінотэатраў, клубаў, дамоў соцкультуры, хат-чытален, расквітнела новая культура — нацыянальная па форме і сацыялістычная па зместу. Выраслі сотні новых медыцынскіх устаноў.

На фабрыках, заводах, на чыгунках і ва ўстановах, у калгасах шырока разгортваецца сацыялістычнае спаборніцтва і стаханаўскі рух.

Працоўныя заходніх абласцей нашай рэспублікі дабіліся сваіх слаўных перамог пры прамой дапамозе народаў вялікага Савецкага Саюза, дзякуючы велізарнай падтрымцы савецкага ўрада і бальшавіцкай партыі, пад кіраўніцтвам мудрага правадыра працоўных усяго свету, лепшага друга беларускага народа таварыша Сталіна.

У сакавіку месяцы гэтага года насельніцтва заходніх абласцей рэспублікі выбірала дэпутатаў у Вярхоўныя Саветы СССР і БССР. Выбары ператварыліся ў магутную дэманстрацыю любві народа да партыі Леніна—Сталіна. Народ аддаў свае галасы кандыдатам сталінскага блока камуністаў і беспартыйных.

У сучасны момант у заходніх абласцях рэспублікі шырока разгарнулася выбарчая кампанія па выбарах у мясцовыя Саветы дэпутатаў працоўных. 15 снежня на аснове самай дэмакратычнай у свеце Сталінскай Канстытуцыі насельніцтва Баранавіцкай, Беластоцкай, Брэсцкай, Вілейскай і Пінскай абласцей будзе выбіраць дэпутатаў у абласныя, раённыя, гарадскія, сельскія і пасялковыя Саветы дэпутатаў працоўных. Вызвалены народ будзе дэманстраваць сваё маральна-палітычнае адзінства, сваю згуртаванасць вакол бальшавіцкай партыі. У мясцовыя саветы ён пашле сваіх лепшых прадстаўнікоў, якія на справе даказалі адданасць радзіме.

У сувязі з выбарамі перад партыйнымі арганізацыямі стаяць задачы выключнай палітычнай важнасці.

Цяперашняя выбарчая кампанія значна большая па свайму размаху, чым ранейшыя. Каб уявіць сабе гэта, дастаткова прывесці такія лічбы. У час мінулых выбараў на тэрыторыі Беластоцкай вобласці было створана 65 выбарчых акруг і 712 участкаў. У іх працавала 8.500 членаў выбарчых камісій. Зараз створаны 9 тысяч выбарчых акруг, у выбарчыя камісіі ўваходзіць каля 55 тысяч чалавек. Усяго ў мясцовыя советы заходніх абласцей трэба выбраць каля 42 тыс. дэпутатаў.

Дзесяткі тысяч агітатараў разгарнулі вялікую работу.

Трэба дабіцца, каб агітацыяй за кандыдатаў сталінскага блока камуністаў і беспартыйных было ахоплена ўсё насельніцтва, каб агітацыя была палітычна насычанай, бальшавіцкі праўдзівай, канкрэтнай і даходчывай, каб яна ў поўнай меры задаволіла запросы выбаршчыкаў. Неабходна прывіць усім нашым агітатарам, актыву, усяму працоўнаму насельніцтву пачуццё рэвалюцыйнай пільнасці, каб умець своечасова выкрыць варожыя элементы, якія паспрабуюць перашкодзіць паспяховаму правядзенню выбараў у мясцовыя советы.

Партыйныя арганізацыі могуць гэтага дабіцца і даб'юцца толькі пры ўмове бальшавіцкай мабілізацыі ўсяго актыва, шырокага скарыстання багатага вопыту бальшавіцкай агітацыі, накопленага ў мінулых выбарчых кампаніях.

З усіх абласцей рэспублікі паступаюць радасныя весткі аб велізарным палітычным і вытворчым уздыме. Народныя масы адзначаюць набліжэнне XXIII гадавіны Кастрычніцкай рэвалюцыі і выбараў у мясцовыя советы ўзорамі барацьбы за выкананне Указаў Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР ад 26 чэрвеня і 10 ліпеня, узорамі стаханаўскай работы на прадпрыемствах, у калгасах і саўгасах, ва ўстановах. Бальшавіцкая агітацыя павінна быць накіравана на тое, каб яшчэ больш шырыць гэты выдатны народны рух, каб сустрэць выбары новымі поспехамі на ўсіх участках сацыялістычнага будаўніцтва.

За год, пражыты пад сцягам Саветаў, вызвалены народ поўнасцю адчуў, што толькі савецкая ўлада і партыя Леніна—Сталіна забяспечылі яму радаснае і шчаслівае жыццё. Пад сцягам партыі Леніна—Сталіна вызвалены народ, разам з народамі ўсяго вялікага Савецкага Саюза, горда ідзе ўперад да новых перамог. Пад гэтым сцягам працоўныя заходніх абласцей нашай рэспублікі пойдуць да выбарчых урнаў, каб паслаць у мясцовыя Советы сваіх лепшых прадстаўнікоў і яшчэ раз прадэманстраваць сілу і магутнасць нашай радзімы.

(Перадавы артыкул „Звязды" за 27 кастрычніка).

Спаборніцтва на званне лепшага майстра завода

МАСКВА. На дзяржаўным ордэна Леніна заводзе імені М. І. Калініна разгарнулася спаборніцтва на званне лепшага майстра. Выдзелена 5 штомесячных прэмій. Першая прэмія ў 3 тысячы рублёў, дзве другіх—па 1.500 рублёў і дзве трэціх па 1.000 рублёў. Па ўмовах спаборніцтва майстры павінны забяспечыць штомесячнае перавыкананне вытворчых заданняў, работу без брака і строгае выкананне тэхналагічнага працэса. Пры вызначэнні прэмій будзе ўлічвацца выпрацоўка норм кожным рабочым, адносіны да абсталявання, інструмента і г. д.

Спаборніцтва значна палепшыла работу майстроў.

Вывучаюць выбарчы закон

Члены арцелі лесакамбіната „Чырвоная зара" з вялікай вытворчай і палітычнай актыўнасцю сустрэлі пачатак выбарчай кампаніі па выбарах у мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных.

Тут з кожным днём усё шырэй і шырэй разгортваецца падрыхтоўка да гістарычнага дня, калі вызвалены народ дружным галасаваннем за кандыдатаў блока камуністаў і беспартыйных яшчэ раз прадэманструе сваю бязмежную адданасць радзіме, савецкай уладзе і вялікай партыі Леніна—Сталіна.

Пярвічная партыйная арганізацыя падабрала і вылучыла агітатарамі з мясцовага актыва 10 чалавек, якія зараз прыступілі да работы ў арганізаваных на камбінаце 10 гуртках па вывучэнню выбарчага закона і Сталінскай Канстытуцыі. Кожным гуртком ахоплена па 10—15 чалавек. Усе агітатары правялі арганізацыйныя сходы і гутаркі аб пачатку выбарчай кампаніі. Агітатары прыступілі да вывучэння ў гуртках выбарчага закона, ужо праведзена па аднаму і двое заняткаў.

Заняткі гурткоў праводзяцца два разы ў тыдзень з папярэднім правядзеннем семінараў агітатараў. Агітатары з вялікім жаданнем выконваюць ускладзеныя на іх абавязкі.

Агітатар Тэтэльбаум у сваім гуртку распрацаваў першы раздзел выбарчага закона. — Усе слухачы майго гуртка, — гаворыць ён, — з'яўляюцца на заняткі своечасова і прымаюць актыўны ўдзел у вывучэнні кожнага артыкула. На занятках тав. Міневіцкі ў сваім выступленні гаварыў аб вялікіх правах грамадзян СССР, аб выбарах у былой Польшчы, дзе многія працоўныя былі пазбаўлены выбарчых правоў, напрыклад салдаты польскай арміі. Калі ўлічыць, што ў органы ўлады ўсялякімі махінацыямі выбіраліся толькі кандыдаты ўгодныя памешчыкам і капіталістам, то зусім становіцца зразумелым, якія гэта былі „правы" працоўных.

Добра прайшлі першыя заняткі і ў гуртку агітатара тав. Гайдукоўскага. Прысутнічала 12 чалавек. Усе яны актыўна задавалі пытанні, выказваліся, імкнуліся глыбока зразумець вялікае палітычнае значэнне кожнага артыкула сталінскага выбарчага закона.

25 кастрычніка на заводзе праведзен агульны сход членаў арцелі з дакладам аб Сталінскай Канстытуцыі. Прысутнічала больш 140 чалавек. Даклад выклікаў вялікую цікавасць у прысутных да глыбокага вывучэння асноўнага закона шчаслівага жыцця народаў краіны сацыялізма.

Спаборнічаючы за дастойную сустрэчу XXIII гадавіны Вялікага Кастрычніка і дня выбараў, многія члены арцелі значна перавыконваюць дзённыя нормы выпрацоўкі. Гайдукоўскі Зорах выконвае дзённую норму на 210 процантаў, Новік Фёдар — на 170, Абрамовіч — на 152 проценты, паліроўшчыца тав. Вандзіва выконвае норму на 130 процантаў. У цэлым члены арцелі змагаюцца за выкананне вытворчага плана да 5 снежня. Верасnёўскі план арцель выканала на 107 процантаў. За першую палову кастрычніка — на 63 проценты.

А. Дняпроўскі.

У дамах соцкультуры і хатах-чытальнях

Антопаль. Днямі ў раённым цэнтры адбылася нарада культасветработнікаў — загадчыкаў дамоў соцкультуры і хат-чытален аб падрыхтоўцы да 23 гадавіны Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі.

На нарадзе выступілі: загадчык Антопальскім ДСК тав. Аш, загадчык Каменец-Шляхецкай хаты-чытальні тав. Лішыц і бібліятэкарша тав. Міранюк.

Выступаючыя падзяліліся вопытам сваёй работы. Яны расказалі аб разгорнутай масавай і культурнай рабоце па вёсцы. Даклады, лекцыі, гутаркі, громкія чыткі сталі сістэмай у рабоце кожнай палітасветустановы.

Тав. Аш расказаў, што за апошні час у Антопальскім ДСК было праведзена 32 даклады на розныя тэмы. Пры ДСК працуе музыкальны гурток, абаронныя гурткі, выпускаецца насценная газета „Чырвоная зорка".

Загадчык Дзярэўнянскай хаты-чытальні тав. Грыб расказаў аб рабоце драматычнага гуртка і яго ўзрастаючай папулярнасці сярод насельніцтва.

ДСК і хаты-чытальні рыхтуюцца да вялікага свята Кастрычніка. У Антопалі будуць паказаны п'есы „Пагранічнікі" Катаева, „Людзі" Шолам-Алейхема. У Дзярэўнянскай хаце-чытальні будзе паказана п'еса „Першая сустрэча", у Гарадцы— „Родная зямля".

Прысутныя на нарадзе абавязаліся ўзорна падрыхтавацца да свята, і ператварыць культасветустановы ў сапраўдныя цэнтры агітацыйнай работы на вёсцы.

С. Мармур,
палітінспектар
Антопальскага раёна

У Доме партыйнай асветы

26 кастрычніка ў Доме партыйнай асветы для дакладчыкаў і агітатараў адбыўся інструкцыйны даклад на тэму—23 гадавіна Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі.

Даклад зрабіў тав. Калінін каў. На дакладзе прысутнічала 190 чалавек.

Знамянальная дата

Год таму назад прадстаўнікі народа—дэпутаты Народнага Сабрання Заходняй Беларусі рашылі лёс свайго народа. Яны адкрыта, без боязі, у радаснай абстаноўцы выказалі лепшыя думкі і пачуцці ўсяго вызваленага народа, аб чым ён марыў на працягу 20 год, знаходзячыся пад ярмом польскіх памешчыкаў і капіталістаў.

Пад бурныя апладысменты і воклічы „ура", „Няхай жыве Сталін", „Няхай жыве наша вызваліцельніца—слаўная Чырвоная Армія" дэпутаты Народнага Сабрання аднадушна зацвердзілі чатыры асноўных заветы, за якія народ Заходняй Беларусі даручыў галасаваць.

Прадстаўнікі рабочых, сялян і працоўнай інтэлігенцыі рашылі пытанне аб дзяржаўнай уладзе, аб уваходжанні Заходняй Беларусі ў састаў Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі, аб канфіскацыі памешчыцкай зямлі і аб нацыяналізацыі банкаў і буйнай прамысловасці.

Гэтыя гістарычныя рашэнні народа Заходняй Беларусі былі сустрэты з велізарнай радасцю і ўздымам.

Народы Заходняй Беларусі зажылі вольна і радасна пад сонцам Сталінскай Канстытуцыі. Да слаўнай знамянальнай даты—яны прыйшлі з бліскучымі перамогамі на фронце сацыялістычнага будаўніцтва. За гэты час прыкметна пачаў мяняць сваё аблічча і наш горад Брэст. Пабудаваны новая сталінская школа, бальніца, Днепра-Бугскі канал і шмат іншага. У мінулым беспрацоўныя пры ўладзе Саветаў атрымалі работу. Для дзяцей працоўных шырока адчыніліся дзверы ў школы.

За ўсё гэта працоўны народ шле гарачую падзяку камуністычнай партыі, савецкаму ўраду і вялікаму правадыру працоўных усяго свету Іосіфу Вісарыёнавічу Сталіну.

Г. І. Засімовіч,
дэпутат
Народнага Сабрання
Заходняй Беларусі.

На Кастрычніцкія святкаванні ў Кіеў

У Кіеў для ўдзелу ў святкаванні XXIII гадавіны Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі выязджае шматлікая дэлегацыя працоўных заходніх абласцей Украіны. Пасля свята дэлегацыя наведае Харкаўскую, Днепрапятроўскую, Запарожскую, Сталінскую, Одэскую і Палтаўскую вобласці. (ТАСС).

На здымку: перадавікі перадкастрычніцкага соцспаборніцтва Бабруйскай арцелі „Швейпром", выконваючыя нормы на 200 проц. Злева направа: О. Н. Капшай, І. Х. Розаў, М. В. Вечар і М. Ю. Астроўская. *Фота М. Шкляра.*

Насустрач XXIII гадавіны Кастрычніка

Спаборніцтва работнікаў сувязі

У перадкастрычніцкім сацыялістычным спаборніцтве работнікі Сямяціцкага раённага аддзела сувязі дабіліся нямалых поспехаў. Раён займае першае месца ў вобласці па распаўсюджванню бальшавіцкага друку. План падпіскі на абласную газету „Зара" выканан на 200 процантаў, перавыканан план па цэнтральных газетах. 18 лепшых сувязістаў прэміраваны абласным упраўленнем і райаддзелам сувязі.

Да XXIII гадавіны Кастрычніка ўсе работнікі сувязі змагаюцца за перавыкананне сваіх вытворчых заданняў. Добра працуе паштальён т. Вайнменер. Ён культурна і хутка абслугоўвае падпісчыкаў, праводзіць з імі масавую работу і ўвесь час трымае першынства ў раёне па распаўсюджванню газет і журналаў. Выдатна працуюць таксама паштальёны т. т. Краснадземскі, тэлефаністка т. Хлебанюк, кальцавікі т. т. Рыжко, Саламаха і другія. У кастрычніку распаўсюджана 3.980 экземпляраў газет і 653 экземпляры журналаў.

З работнікамі сувязі два разы ў тыдзень праводзяцца палітзаняткі па вывучэнню Сталінскай Канстытуцыі і Палажэння аб выбарах у мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных. Рэгулярна выпускаецца насценгазета.

Котаў,
начальнік Сямяціцкага
райаддзела сувязі.

Вынік плённай работы

Лесазавод у Грудках, Гайнаўскага раёна, сваю гадавую вытворчую праграму выканаў да выдатнай гадавіны вызвалення Заходняй Беларусі ад уціску польскіх паноў.

Гэтыя поспехі былі дасягнуты таму, што дырэкцыя завода з першага-ж дня работы правільна зразумела свае задачы. Завод працуе бесперабойна, не меў ні аднаго выпадку прастою. Нашы механікі заўсёды своечасова заўважваюць недахопы, хутка устраняюць дэфекты ў машынах. Рабочыя не прастайваюць па тэхнічных непаладках.

За дзесяць месяцаў работы завод таксама не меў ні аднаго выпадку прастою і з-за недахопу сыравіны. Яе было заўсёды ў дастатковай колькасці.

Дырэкцыя завода вялікую ўвагу ўдзяляе правільнай расстаноўцы кадраў, уздыму прадукцыйнасці працы.

Указ Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР ад 26 чэрвеня яшчэ лепш умацаваў працоўную дысцыпліну, вышэй узнялася прадукцыйнасць працы. Так, напрыклад, да 26 чэрвеня выпрацоўка на рамазмену ў сярэднім была 25 кубічных метраў, а зараз 33,5. Узнялася выпрацоўка і на біржы сартыроўкі сыравіны.

Завод працуе рэнтабельна. Мы атрымалі за дзевяць месяцаў 417.500 рублёў прыбытку. Прыбытак атрыман за кошт змяншэння штатаў служачых, скарачэння накладных і экспедыцыйных выдаткаў і пад'ёму прадукцыйнасці працы.

Планам вызначана коштоўнасць аднаго кубічнага метра піламатэрыялу 74 рублі і 13 капеек. Фактычна-ж нам кубаметр піламатэрыялу абыходзіцца 61 рубель 80 капеек.

У цэлым прадукцыйнасць працы па заводу ўзнялася на 146 проц. Сумесна з гэтым ўзнялася і заработная плата рабочых.

У гонар дастойнай сустрэчы дня выбараў калектыў завода ўзяў на сябе абавязацельства да канца года распіліць звыш плана 18 тысяч кубаметраў сыравіны. Гэта абавязацельства будзе, несумненна, выканана.

М. Бараўік,
дырэктар лесазавода імені
Чапаева, Гайнаўскага
раёна.

Паспяхова закончым сельскагаспадарчы год

26 кастрычніка ў нашым калгасе ў асноўным закончана копка бульбы. Лепшую бульбу ў колькасці 4000 цэнтнераў мы засыпалі на насенне і корм жывёлы.

Калгас даўно разлічыўся з дзяржавай па бульбапастаўках, пасля чаго прыступілі да выдачы натуральных авансаў на працадні. Вялікі ўраджай бульбы забяспечыў высокі працадзень. Калгаснік Поух, які выпрацаваў са сваёй сям'ёй 390 працадзён, атрымаў 90 цэнтнераў бульбы. Нават сем'і, якія маюць аднаго працаздольнага, таксама атрымалі авансам па 30—40 цэнтнераў бульбы.

Праўленне калгаса добра планіруе работу. Сумесна з копкай бульбы вывозілася з балота сена для нашых жывёлагадоўчых ферм.

Жывёле мы ствараем цёплую, сытую зімоўку. Складзены кармавы баланс. Сена ў гэтым годзе ўрадзіла малавата. Мы заклалі сіласную вежу на 200 тон. Адапляюцца хлявы.

Зараз калгаснікі прыступаюць да апрацоўкі ільну, каб да кастрычніцкіх свят выканаць план здачы ільновалакна па кантрактацыйнаму дагавору.

Маркевіч,
рэдактар насценнай газеты
калгаса „Бальшавік", Пружанскага раёна.

Дастойна сустракаюць свята

У прамысловай лесапільнай арцелі „Свабода" шырока разгорнута сацыялістычнае спаборніцтва за дастойную сустрэчу свята Кастрычніка. Арцель ужо выканала гадавы вытворчы план, выпусціўшы на першага кастрычніка 4330 кубаметраў піламатэрыялаў пры плане 3000.

Члены арцелі абавязаліся да канца года даць дадаткова звыш плана 500 кубічных метраў піламатэрыялаў.

Рамшчыкі Здупак Іосіф і Шымінскі Аляксандр пры норме 27 кубічных метраў піламатэрыялаў за змену распілоўваюць па 34. Узоры стаханаўскай работы паказваюць рабочыя Завацкі і Ядлоўскі.

У арцелі ў апошні час устаноўлены стругальны станок і гантарэзка.

Г. Комыч.
Сямяціцкі раён.

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

На сходзе Брэсцкай райпартарганізацыі

27 кастрычніка адбыўся раённы сход Брэсцкай партарганізацыі. На сходзе абмеркавана пытанне аб разгортванні агітацыйна-масавай палітычнай работы па выбарах у мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных.

У дакладзе сакратар РК КП(б)Б тав. Прахін падрабязна застанавіўся на праведзенай рабоце па арганізацыі выбарчых акруг і ўчасткаў, указаў на меўшыяся ў асобных месцах недахопы і памылкі, на марудлівае разгортванне агітацыйна-масавай работы сярод выбаршчыкаў.

Поспех выбарчай кампаніі — гаворыць тав. Прахін, — вырашае палітычна-масавая работа і наша партыйная арганізацыя павінна ўсю ўвагу звярнуць на разгортванне глыбокай агітацыі сярод выбаршчыкаў. У мінулых выбарах мы мелі ў раёне больш 400 агітатараў, аднак гэты састаў агітатараў мы не замацавалі, многія з іх намі і не прыцягваюцца да работы. Зараз наша галоўная задача не толькі прыцягнуць былых агітатараў да работы, а выдзяліць агітатарамі значна больш з мясцовага актыва. Наладзіць рэгулярную работу семінараў для агітатараў і ўсю агітацыйна-масавую работу цесна спалучыць з выкананнем усіх гаспадарчых работ і абавязательств перад дзяржавай.

Дакладчык указаў на рад форм і метадаў агітацыйнай работы сярод выбаршчыкаў, якія неабходна скарыстаць для падрыхтоўкі насельніцтва да дня выбараў і дружнага галасавання за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных.

Выступаючыя ў спрэчках т.т. Кучынскі, Аўласенка, Фегельман, Ермакоў, Мельцына, Клюйко і другія гаварылі аб разгортванні выбарчай кампаніі, аб маючыхся недахопах. Тав. Клюйко прывёў характэрны факт, калі асобныя комуністы не толькі не прыцягваюць мясцовы актыў да агітацыйнай работы, а нават комсамольцам не даручаюць гэтай справы. Комсамолка тав. Цупрык з Збэрагоўскага сельсовета нават скардзілася ў райком партыі, што ёй не даручылі быць агітатарам.

Тав. Мельцына прыводзіла факты аб запушчанасці агітацыйнай работы, развале агітвалектываў: так у Гершонах лічыцца агітвалектыў а ў сапраўднасці ён не працуе. Кіраўнік агітвалектыва тав. Чумакоў на працягу апошніх двух месяцаў не праводзіў з агітатарамі ніякай работы. Аналагічныя факты прыводзіла і тав. Лібман. У Трышыне кіраўнік агіткалектыва тав. Валодчанка на працягу трох месяцаў не працаваў з агітатарамі. Выступаючыя ў спрэчках расказвалі аб вытворчым і палітычным уздыме мас, аб падрыхтоўцы да сустракавання 23 гадавіны Кастрычніцкай рэвалюцыі.

Сакратар РК КП(б)Б тав. Дзядзеў падкрэсліў асаблівасць выбарчай кампаніі ў мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных. Указаў на рад практычных мерапрыемстваў, на разгортванне агітацыйнай работы і цеснае спалучэнне яе з паспяховым правядзеннем гаспадарча-палітычных кампаній. Ён заклікаў усіх комуністаў усямерна павышаць класавую пільнасць, даючы рашучы адпор варожым элементам, якія будуць імкнуцца перашкаджаць паспяховаму правядзенню выбараў у мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных.

Усяго ў спрэчках выступіла 10 чалавек.

У аднадушна прынятай пастанове райпартсход намеціў рад канкрэтных мерапрыемстваў па шырокаму разгортванню глыбокай агітацыйнай работы па выбарах, падрыхтоўцы і правядзенню 23 гадавіны Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі і ліквідацыі адставання раёна па выкананню абавязательств перад дзяржавай.

А. Рожанец.

Загадчык хата-чытальні вёскі Хорэва, Пружанскага раёна К. Н. Бутко чытае моладзі паведамленні „Праўды" аб ходзе выбарчай кампаніі па выбарах у мясцовыя советы.
Фота В. Лупейка.

НАРАДА АБАРОННАГА АКТЫВА

Брэсцкім гарадскім советам Асоавіяхіма ва ўсе пярвічныя арганізацыі за два тыдні наперад былі разасланы запрашальныя білеты на нараду абароннага актыва горада. У білеце паведамляўся парадак дня і дата склікання нарады.

Работнікі гарадскога Совета Асоавіяхіма спакойна чакалі дня нарады. Нікому з іх нават і ў галаву не прышло, што нараду актыва, прычым першую ў горадзе, трэба сур'ёзна і настойліва рыхтаваць.

Не рыхтаваліся да нарады і ў пярвічных асоавіяхімаўскіх арганізацыях.

Настаў доўгачаканы дзень. У клуб Асоавіяхіма з'яўляліся старшыні пярвічных арганізацый, інструктары П П Х А, актывісты абароннай работы. Да сямі з палавой гадзін вечара з'явілася 76 чалавек. Гэта палова той колькасці, якая павінна была з'явіцца на нараду. Ніхто не з'явіўся з пярвічных арганізацый буйнейшага прадпрыемства — чыгуначнага вузла.

Распачалася нарада. Слова атрымаў для даклада аб арганізацыі ваеннага абучэння членаў Асоавіяхіма тав. Сарокін. Дакладчык падрабязна спыняецца на ролі і значэнні арганізацыі Асоавіяхіма ў абароне соцыялістычнай радзімы.

— Задача актыва, — гаворыць тав. Сарокін, — штодзённа працаваць з членамі Асоавіяхіма, выхоўваць у іх смеласць, храбрасць, знаходлівасць, бязмежную адданасць сваёй мацеры соцыялістычнай радзіме, гатоўнасць у любую мінуту выступіць са зброяй у руках на абарону яе свяшчэнных рубяжоў, на абарону заваяванага шчасця і радасці. Для таго, каб увесь наш народ трымаць у стане мабілізацыйнай гатоўнасці, трэба зараз у мірнай абстаноўцы сур'ёзна арганізоўваць вывучэнне абароннай справы. З членаў Асоавіяхіма трэба рыхтаваць варашылаўскіх стралкоў, значкістаў ППХА, медсясцёр, тэлеграфістак, тапографістаў і другія неабходныя кадры для абароны краіны.

Дакладчык на асобных арганізацыях (друкарня імені Варашылава, водачны завод), наглядна паказвае, як трэба будаваць сваю работу пярвічным Асоавіяхімаўскім арганізацыям. У друкарні і на водачным заводзе ў члены Асоавіяхіма ўцягнута вялікая колькасць рабочых, тут планава і добра падрыхтавана праходзяць сходы, гутаркі на цікавячыя членаў Асоавіяхіма тэмы. Работаюць абаронныя гурткі.

Рэзкай і заслужанай крытыцы дакладчык падвяргае асобныя пярвічныя арганізацыі (як лесазавода № 1, хлебакамбіната, кафельнага завода, чыгункі, дарожна механічнага тэхнікума і інш.). У гэтых арганізацыях даўно абстаіць справа з ростам, не работаюць абаронныя гурткі, не праводзіцца патрэбная абаронна-масавая работа.

Даклад скончан.

— Хто жадае выступіць? — запытваюць з прэзідыума. У зале цішыня, агульнае маўчанне. Члены прэзідыума т. т. Масленікаў — старшыня гарадскога совета Асоавіяхіма, Лахей — загадчык ваенным аддзелам ГК КП(б)Б прыкметна хвалююцца, яны толькі зараз зразумелі, што да нарады трэба было ўпарта рыхтавацца.

Пасля доўгіх просьбаў і перакананняў выступіў старшыня пярвічнай арганізацыі Асоавіяхіма арцелі „Чырвоная звязда" тав. Мітта. Ён гаварыў аб слабым кіраўніцтве пярвічнымі арганізацыямі з боку гарадскога совета Асоавіяхіма. Гэтыя словы паўтарыў і выступаючы старшыня пярвічнай арганізацыі жыллёвага ўпраўлення тав. Туз.

— Я не раз звяртаўся за дапамогай, — гаворыць ён, — у гарадскі совет Асоавіяхіма і заўсёды мне не аказвалі практычнай дапамогі. Я дагэтуль не ведаю, з чаго пачынаць работу ў пярвічнай арганізацыі, як афармляць пратаколы.

Тав. Сядарчук гаварыў, што нехапае літаратуры па супроцьпаветранай абароне. Гэта адбіваецца на рабоце па падрыхтоўцы значкістаў ППХА.

У сваім выступленні тав. Цынк расказвае аб адсутнасці работы сярод хатніх гаспадынь па супроцьпаветранай абароне. Ён крытыкаваў начальніка жыллёвага ўпраўлення тав. Правілава за самаўхіленне ад гэтай важнейшай справы.

Ніхто на нарадзе з выступіўшага актыва не падзяліўся вопытам абароннай работы, не расказаў, як пярвічныя арганізацыі ў далейшым будуць будаваць сваю работу.

Не самакрытычным было выступленне старшыні гарадскога совета Асоавіяхіма тав. Масленікава. Замест крытыкі работы пярвічных арганізацый і свайго апарата, ён звёў большую частку выступлення да непатрэбных апраўданняў, замазвання недахопаў.

Удзельнікі нарады прынялі адпаведную пастанову па разгортванню абароннай работы.

Г. Паўлаў.

ПЛАТНАЯ ЛЕКЦЫЯ Ў ЖАБІНЦЫ

Паспяхова прайшла ў Жабінцы першая платная лекцыя, наладжаная днямі на тэму „Марксісцка-філасофскі матэрыялізм". Чытаў лектар ЦК КП(б)Б тав. Ажгірэй.

Тэма выклікала жывы інтарэс сярод комуністаў і інтэлігенцыі. На жаль, з-за адсутнасці адпаведнай залы мы не маглі задаволіць і палавіны заявак на білеты. Выкарысталі самы вялікі клас у школе, куды сабралося 150 чалавек.

Не гледзячы на тое, што было цесна і лекцыя працягвалася 3 гадзіны, аўдыторыя слухала ўважліва. Адчувалася, што людзі да лекцыі рыхтаваліся — было задана па тэме каля 20 пытанняў.

У адпаведнасці з жаданнямі слухачоў, райком намеціў у лістападзе арганізаваць дзве лекцыі — па міжнароднаму становішчу і аб дыялектычным матэрыялізме.

А. Фамічоў.

У Магілеўскім сельсовеце Ружанскага раёна адкрыта новая бальніца на 32 койкі.
На здымку: Агульны выгляд будынку бальніцы.
Фота В. Лупейка.

У СОЎНАРКОМЕ БССР

Загадзя рыхтаваць парніковую цяплічную гаспадарку калгасаў

Совет Народных Камісараў БССР абмеркаваў пытанне аб падрыхтоўцы парнікоў і цяпліц у калгасах усходніх абласцей БССР для вырашчвання ранняй гароднiны і расады ў 1941 годзе.

Соўнарком адзначыў, што пры значным расшырэнні ў калгасах пасеўных плошчаў пад агародныя культуры адкрытага грунту — парнікова-цяплічнае гародніцтва арганізавана нездавальняюча. Калгасы ўсходніх абласцей БССР выканалі сёлета план закладкі парнікоў толькі на 73 процанты. Няпоўнасцю выканан план закладкі парнікоў у прыгарадных гародніных зонах (Гомель, Віцебск, Магілеў).

У мэтах своечасовай падрыхтоўкі парніковых цяпліц калгасаў Соўнарком устанавіў на 1941 год для калгасаў усходніх абласцей план закладкі 171 тысячу парніковых рам і 13.742 кв. метры пасеваў гародніных культур у цяпліцах.

Выканкомы абласных і раённых Советаў абавязаны арганізаваць выраб 50 тысяч рам непасрэдна ў калгасах. Наркамзем БССР і выканаўчыя камітэты павінны да 10 лістапада ўстанавіць калгасам план закладкі парнікоў і пасеваў у цяпліцах з тым, каб закончыць усе падрыхтоўчыя работы да 1 лютага.

(БЕЛТА).

У Прэзідыуме Акадэміі навук

Прэзідыум Акадэміі навук БССР на сваім пасяджэнні 24 кастрычніка заслухаў даклад дырэктара Інстытута торфу акадэміка Г. І. Ануфрыева аб ходзе выканання работ над галоўнымі тэмамі.

На працягу лета ў заходніх абласцях БССР працавалі чатыры экспедыцыйных атрады інстытута. Было абследавана 32 балотных масівы плошчай звыш 95 тысяч гектараў, сабран вялікі каштоўны матэрыял, які дае магчымасць вызначыць тарфяныя рэсурсы гэтых абласцей. Рад абследаваных тарфяных масіваў з'яўляецца ў будучым паліўнай базай для прамысловасці Пінска, Гродна, Брэста і іншых гарадоў.

Інстытутам торфу выканана таксама работа па раённай характарыстыкі тарфяного фонду ўсходніх абласцей БССР. Паспяхова праведзены вопыты па механізаванай здабычы торфу на ўгнаенне. Закончана работа па тэхніка-эканамічнаму абгрунтаванню магчымасці газіфікацыі Мінска. У прынятым рашэнні Прэзідыум Акадэміі навук БССР прызнаў ход работ па вядучых тэмах у інстытуце торфу здавальняючым. Для фарсіравання навукова-даследчых работ па пераводу газагенератарных аўтамашын на тарфяное паліва, Прэзідыум Акадэміі навук прыняў рашэнне аб хутчэйшым заканчэнні — не пазней 15 лістапада — будаўніцтва газагенератарнай лабараторыі.

(БЕЛТА).

Арганізаваўся новы калгас

Гайнаўка (ад нашага кар). Пераканаўшыся на справе ў перавазе калектыўнай гаспадаркі над аднаасобнай, сяляне вёскі Махнатае, Старакорнінскага сельсовета, рашылі аб'яднацца ў калгас. У калгас уступіла 30 сялянскіх гаспадарак.

На першым сходзе члены арцелі далі калгасу імя ўсесаюзнага старасты Міхаіла Іванавіча Калініна.

Зараз маладыя калгаснікі прыступаюць да абагульвання коней, інвентару, праводзяць засыпку насення.

ДА XXIII ГАДАВІНЫ КАСТРЫЧНІЦКАЙ РЭВОЛЮЦЫІ

Як партыя большэвікоў падрыхтавала і правяла Кастрычніцкае ўзброенае паўстанне

Дваццаць тры годы назад, 25 кастрычніка (7 лістапада) 1917 года, рабочы клас Расіі ў саюзе з сялянскай беднатой зрабіў Вялікую Кастрычніцкую соцыялістычную рэвалюцыю, якая адкрыла сабой новую эпоху сусветнай гісторыі.

Адна з важнейшых і галоўных умоў перамогі Кастрычніцкай рэвалюцыі — наяўнасць на чале рабочага класа Расіі большэвіцкай партыі, кіруемай такімі геніямі, як Ленін і Сталін.

Партыя большэвікоў у самых цяжкіх умовах падполля ўпарта і настойліва рыхтавала пролетарыят і сялянства да рашаючых баёў з царызмам і капіталізмам.

Большэвікі, кіруючыся марксісцка-ленінскай тэорыяй, дапамаглі рабочаму класу Расіі падняцца да ўзроўню кіраўніка рэвалюцыі і знайсці ў асобе асноўнай масы сялянства ваеннага саюзніка.

Барацьба за масы

У лютым 1917 года пад дружным напорам працоўных мас, натхняемых большэвіцкай партыяй, пала царскае самаўладства, якое трыста з лішнім год прыгнятала народы былой Расійскай імперыі. У агні лютаўскай рэвалюцыі ў Петраградзе і іншых гарадах былі створаны Советы рабочых і сялянскіх дэпутатаў — органы рэволюцыйнай дыктатуры рабочых і сялян, апіраючыяся на большасць народа.

Аднак з прычыны недастатковай арганізаванасці і свядомасці рабочага класа кіраўніцтва Советамі захапілі тады дробна-буржуазныя партыі — меншавіцкая і эсэраўская, — якія стаялі за пагадненне з буржуазіяй. Меншавікі і эсэры не ішлі далей буржуазнай рэспублікі і змагаліся супроць устанаўлення ў Расіі дыктатуры рабочага класа, супроць прадаўжэння рэвалюцыі.

Карыстаючыся невопытнасцю шырокіх народных мас, ап'янёных першымі поспехамі рэвалюцыі, эсэры і меншавікі пастараліся перадаць уладу ў рукі буржуазнага Часовага ўрада, існаваўшага побач з Советамі.

Адзінай партыяй, змагаўшайся за далейшае развіццё рэволюцыі, за пераход усёй улады ў рукі рабочага класа, была партыя большэвікоў.

4 красавіка 1917 г., на наступны дзень пасля свайго прыезда ў Петраград з доўгалетняй эміграцыі, Ленін выступіў са славутымі Красавіцкімі тэзісамі. У гэтых тэзісах быў дан геніяльны план барацьбы за пераход ад першага этапа рэволюцыі, звергшага царызм і даўшага ўладу буржуазіі, да другога яе этапу, які павінен быў звергнуць буржуазію і даць уладу пролетарыяту і бяднейшым слаям сялянства.

Ленін абгрунтаваў у гэтых тэзісах неабходнасць пераходу ад парламентарнай рэспублікі да рэспублікі советаў. Ён указваў, што творчасць народных мас стварыла новую форму палітычнай улады — советы, што советы ўяўляюць сабой велізарны крок уперад у параўнанні з парламентарнай рэспублікай і з'яўляюцца найлепшай формай палітычнай арганізацыі грамадскасці ў пераходны перыяд ад капіталізма да соцыялізма.

Ленінскія тэзісы ўзброілі большэвікоў праграмай барацьбы за соцыялістычную рэволюцыю. Шляхам цярплівай і настойлівай растлумачальнай работы трэба было вырваць шырокія масы з-пад уплыву меншавікоў і эсэраў, дапамагчы працоўным на ўласным вопыце зразумець контррэволюцыйнасць і імперыялістычную сутнасць Часовага ўрада, які не мог і не хацеў ні скончыць вайну, якая вялася з-за барышоў буржуазіі, ні даць хлеб галадаючым рабочым і зямлю сялянам.

Большэвіцкая партыя заваёўвала давер'е працоўных мас, заваёўвала большасць у советах. Народныя масы сталі лепш разбірацца ў акружаючай абстаноўцы; яны пранікліся ўсё большымі сімпатыямі да лозунгаў большэвіцкай партыі.

Напалоханы бурным ростам рэволюцыйных настрояў рабочых і сялянскіх мас, Часовы ўрад пры падтрымцы меншавікоў і эсэраў перайшоў у наступленне. У ліпені 1917 года была расстраляна мірная дэманстрацыя петраградскіх рабочых і салдат. Пачалося палітычнае праследаванне партыі большэвікоў.

Курс на ўзброенае паўстанне

Пераход буржуазіі ў ліпені 1917 года да адкрытага насілля супроць народа азначаў, што пытанне аб устанаўленні советскай улады можа быць вырашана ўжо толькі сілай зброі, гвалтоўным шляхам.

Лінію партыі на ўзброенае паўстанне супроць буржуазіі распрацаваў VI з'езд большэвікоў, які сабраўся 26 ліпеня 1917 года.

Хаваючыся ад ішчэек Часовага ўрада, Ленін з падполля кіраваў гэтым з'ездам праз таварыша Сталіна і другіх сваіх верных вучняў. У справаздачы Цэнтральнага Камітэта і дакладзе аб палітычным становішчы таварыш Сталін абгрунтаваў лінію партыі на звяржэнне ўлады буржуазіі і ўстанаўленне дыктатуры рабочага класа. „Мірны перыяд рэволюцыі скончыўся, — гаварыў таварыш Сталін, — наступіў перыяд немірны, перыяд схватак і ўзрываў..."

У барацьбе з трацкістамі і бухарынцамі, здраднікамі рабочага класа, стаяўшымі на пазіцыях захавання капіталізма, таварыш Сталін адстаяў ленінскае вучэнне аб магчымасці перамогі соцыялізма ў адной краіне і накіраваў партыю на ўзброенае паўстанне.

Буржуазія не драмала. Яна з ліхарадачнай паспешнасцю рыхтавала ваенную змову супроць рэволюцыі, марыла аб устанаўленні ваеннай дыктатуры ў краіне. Кандыдатам на ролю дыктатара буржуазія вылучыла генерала Карнілава.

Большэвікі арганізавалі рабочых і салдат на барацьбу з Карнілавым.

Дзякуючы мерам, прынятым большэвікамі, спроба Карнілава захапіць рэволюцыйны Петраград пацярпела поўную няўдачу.

Разгром карнілаўскага мяцежа адыграў велізарную ролю ў далейшым развіцці рэволюцыі. Вырас аўтарытэт большэвіцкай партыі. Рабочыя і салдаты ўбачылі, што контррэволюцыя рыхтуе ў краіне аднаўленне царызма, што толькі большэвікі з'яўляюцца сапраўднымі абаронцамі народных інтарэсаў.

Пасля падаўлення карнілаўскага мяцежа стаў хутка нарастаць рэволюцыйны крызіс. Зноў ажылі захірэўшыя пасля ліпеньскіх дзён советы. Але цяпер гэта ўжо былі новыя советы, якія рашуча павярнулі ў бок большэвіцкай партыі. Рабочыя і салдаты выганялі з советаў меншавікоў і эсэраў і выбіралі большэвікоў. У пачатку верасня советы Петраграда і Масквы выказаліся за палітыку большэвіцкай партыі.

Гістарычныя дні

Зорка сочачы з падполля за кожным крокам рэволюцыі, Ленін з геніяльнай празорлівасцю выбраў момант для ўзброенага выступлення супроць Часовага ўраду. 15 верасня 1917 года Цэнтральны Камітэт партыі абмяркоўваў два пісьмы ад Леніна. Правадыр рэволюцыі ўказваў, што прыйшоў час, калі большэвікі павінны неадкладна разгарнуць падрыхтоўку ўзброенага паўстання з тым, каб узяць дзяржаўную ўладу ў свае рукі.

У пісьме „Марксізм і паўстанне" Ленін прыводзіць погляды Маркса і Энгельса на паўстанне як мастацтва. Большэвікі адносіліся да ўзброенага паўстання не як змоўшчыкі, а як сапраўдныя важакі рэволюцыйных мас. Паўстанне, каб яно было паспяховым, вучыў Ленін, павінна апірацца не толькі на партыю, а на перадавы клас, на рэволюцыйны ўздым народа. І большасць народа ішла за большэвіцкай партыяй. Такім чынам, большэвікі ўжо ў верасні 1917 года мелі велізарную палітычную армію, гатовую ісці на ўзброенае паўстанне.

Цяпер задача састаяла ў тым, каб практычна падрыхтаваць паўстанне. Партыя, следуючы ўка-

Палепшыць работу Брэсцкага чыгуначнага вузла

9 кастрычніка калегія Наркамата шляхоў зносін СССР заслухала даклады кіраўнікоў Брэст-Літоўскай чыгункі. Работа дарогі прызнана нездавальняючай. Не выконваюцца асноўныя вымаральнікі. Пры агульным выкананні дзяржаўнага плана перавозак Брэст-Літоўская чыгунка не выконвае плана перавозкі рашаючых грузаў. Сістэматычна адстае перавозка крапежу неабходнага для шахт Данбаса і перавозка лесу. Дарога дрэнна падрыхтавалася да зімы—аднаго перыяду ў рабоце чыгуначнага транспарта. Слаба выконваецца Указ ад 26 чэрвеня аб умацаванні працоўнай дысцыпліны.

Лазар Майсеевіч Кагановіч выдаў загад, у якім ён адзначыў усе недахопы ў рабоце дарогі ў цэлым і Брэсцкага вузла ў асаблівасці.

Днямі пры ўпраўленні дарогі была праведзена нарада партыйна-гаспадарчага актыва. Зараз на ўсіх станцыях і службах праводзяцца сходы, дзе намячаюцца мерапрыемствы для выканання загада наркома.

24 кастрычніка на станцыі Брэст адбыўся сход грузавых работнікаў. У ажыўленых спрэчках выступаўшыя таварышы адзначалі ўсе недахопы ў рабоце станцыі, блытаніну ва ўчоце, адсутнасць зладжанай работы асобных служб. На сходзе намечаны канкрэтныя мерапрыемствы па паляпшэнню работы вузла. Уводзіцца круглаасутачная работа станцый з тым, каб не менш 45 працэнтаў грузу выгружаць і пагружаць ноччу.

Праводзяцца мерапрыемствы па паляпшэнню работы грузавых механізмаў і па стварэнню неабходнага запасу вытворчага інвентару. Кожны пагрузачны механізм павінен не пазней 7 лістапада мець пашпарт гатоўнасці да зімы.

Для зладжанай работы з кліентурай 25 кастрычніка ўпраўленне вузла правяло нараду з асноўнымі кліентамі чыгункі.

У перадкастрычніцкім сацспаборніцтве грузавыя работнікі ўзялі абавязацельства перавыконваць штодзённы план перавозкі і дабіцца зніжэння прастою вагонаў пад грузавымі аперацыямі.

Праводзячы ў жыццё Указ ад 26 чэрвеня, змагаючыся за ўзорную падрыхтоўку да зімы, пашыраючы стаханаўскі вопыт работы, Брэсцкі чыгуначны вузел павінен з чэсцю выканаць загад Наркома.

В. Ісвяітаў.

Шахматны турнір

У Ружанах праведзен шахматны турнір, які працягваўся 13 дзён. У турніры ўдзельнічала 14 шахматыстаў —рабочых, настаўнікаў, членаў арцелей, служачых. Было сыграна 13 партый.

Першае месца заняў настаўнік Ружанскай пачатковай школы тав. Лерман. Ён набраў 13 ачкоў, выйграўшы ўсе партыі. Па 11 ачкоў набралі Бер—работнік [illegible] і Флаум — работнік райфінаддзела. Гэтыя таварышы падзялілі другое і трэцяе месца.

Пераможцы турніра прэміраваны каштоўнымі падарункамі.

25 кастрычніка тут распачаўся шашачны турнір, у якім удзельнічае 40 чалавек.

Піянерважатая 2-га звяна Брэсцкай 5 рускай сярэдняй школы Надзя Юшчук праводзіць з піянерамі гутарку аб гісторыі Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэвалюцыі.
Фота В. Лупейка *Фотахроніка БЕЛТА.*

Арганізаваць работу вячэрніх школ для дарослых

У Брэсцкім раёне арганізавана шырокая сетка вячэрніх школ для дарослых, у якіх сяляне ліквідуюць сваю непісьменнасць і малапісьменнасць. Па зводках райана амаль у кожнай вёсцы лічыцца школа, але не ўсюды яны добра працуюць. Зразумела, ёсць і такія школы, аб якіх можна расказаць станоўчае.

У Чарнаўчанскім сельсовеце з пачатку вучэбнага года арганізавана школа для дарослых, у якой займаецца 40 чалавек. Лік навучаючыхся з кожным днём павялічваецца, у бліжэйшы час патрэба будзе адкрыць яшчэ адзін клас.

Напружана працуе школа ў вёсках Плоскае і Новыя Задворцы, Бярозаўскага сельсовета. Тут настаўнікі таварышы Пекарскі і Гуманкоў любоўна адносяцца да работы.

Горш абстаіць справа ў Страдзіцкім сельсовеце. У вёсках Страдзічы і Прылукі вячэрнія школы для дарослых не распачалі работу.

Зачастую работнікі райана несур'ёзна адносяцца да падбору настаўніцкіх кадраў для школ дарослых. Вельмі часта на гэту адказную работу пасылаюцца непісьменныя людзі, не маючыя нічога агульнага з прафесіяй настаўніка.

Сяляне вёскі Шабрын, Тельмаўскага сельсовета, не задаволены настаўніцай Купрыянюк, якая да апошняга часу не прыступіла да арганізацыі вячэрняй школы ў вёсцы і работае на сваёй гаспадарцы.

С. Кучынскі,
інструктар Брэсцкага РК КП(б)Б

ЛІКВІДАВАЦЬ ПЕРАШКОДЫ

320 юнакоў і дзяўчат навучаюцца ў вячэрняй школе для дарослых, якая знаходзіцца на вуліцы імені Карла Маркса ў Брэсце. Усе мы пры ненавіснай польскай уладзе былі пазбаўлены магчымасці атрымаць асвету. Сярэднія школы былі адкрыты толькі для дзяцей заможных.

З прыходам Чырвонай Арміі, калі былі арганізаваны першыя вячэрнія школы для дарослых, струменню паліліся туды юнакі, каб наверстаць упушчанае. Пасля дзесяткаў год перапынку мы зноў селі за вучнёўскія парты.

Я вучуся ў 7 класе. З радасцю і гордасцю за сваю соцыялістычную радзіму я кожны дзень пасля работы іду ў школу і стараюся вучыцца выдатна.

Цікава праходзяць заняткі па матэматыцы, якія праводзіць настаўнік т. Шмурэ. Ён проста і зразумела дзесяткамі прыкладаў з жыцця ўвязвае кожны матэрыял. Аднак у рабоце настаўнікаў ёсць многа цяжкасцей. Такія прадметы, як фізіка, хімія, анатомія без наглядных дапаможнікаў вельмі цяжка вывучаць. Настаўнік гаворыць нам, але не ілюстрыруе гэта на прыкладах і схемах, не паказвае нам асобныя даследванні, якія можна правесці ў фізічных і хімічных кабінетах.

Кожны з нас вельмі цікавіцца гісторыяй. Мы зараз вывучаем Францыю ў 12-14 стагоддзі, але ў гэтай справе цяжка, няма падручнікаў. Уся лекцыя па гісторыі праходзіць на занятках. Настаўнік піша на дошцы, а мы перапісваем у сшыткі. Няма нават часу, каб задаць пытанне.

У школе нехапае такіх дробязей як цыркуль, і колькі аб гэтым не гаворыць вучні і настаўнікі ўсё яшчэ „воз і зараз на месцы".

На ўроку геаграфіі няма дзе павесіць геаграфічнай карты. Не кладуць на дошку, адкуль яна спадае.

У школе слабая дысцыпліна, ёсць многа выпадкаў, калі навучаючыяся прапускаюць лекцыі. Сярод навучаючыхся не праводзіцца ніякай масава-выхаваўчай і антырэлігійнай работы. У дзень рэакцыйнага яўрэйскага клерыкальнага свята „Емкіпур" у школу не з'явіліся многа навучаючыхся. Паміж класамі і навучаючыміся не разгорнута соцспаборніцтва.

Усе гэтыя недахопы ў вячэрняй школе дарослых можна выправіць. Патрэбна толькі, каб работнікі горача часцей заглядалі ў школу, больш цікавіліся яе работай і дапамагалі выпраўляць недахопы.

Ш. М. Оксенгорн,
рабочы друкарні
ім. Варашылава.

Марк Твэн

Як мяне выбіралі ў губернатары

Мастацкая літаратура—магутны сродак агітацыі. Перадавыя агітатары з поспехам выкарыстоўвалі асобныя ўрыўкі мастацкай літаратуры ў сваёй агітацыйнай рабоце з насельніцтвам у час мінулых выбараў. У сувязі з разгортваннем выбарчай кампаніі рэдакцыя ў дапамогу агітатарам будзе змяшчаць асобныя творы або ўрыўкі з твораў, якія малююць бяспраўе пры капіталізме.

Сёння мы друкуем апавяданне вядомага амерыканскага юмарыста Марка Твэна „Як мяне выбіралі ў губернатары", якое выкрывае ўсю гніль так званай буржуазнай дэмакратыі і прадажнасць буржуазнага друку.

РЭДАКЦЫЯ.

Некалькі месяцаў таму назад вялікі штат Нью-Йорк выставіў маю кандыдатуру ў губернатары супроць кандыдатур містэра Джона Т. Сміта і містэра Бленка Дж. Бленка, па спісу незалежных. Я адчуваў, што ў мяне ёсць адна вялікая перавага перад гэтымі панамі, а іменна — добрая рэпутацыя. Па газетах не цяжка было бачыць, што калі яны працаўнікі калі - небудзь і ведалі, што значыць карыстацца добрым іменем, то гэты час даўно мінуў. Ясна было, што за апошнія годы яны пазнаёміліся з усялякімі ганебнымі парокамі. Але ў той самы момант, калі я захапляўся сваёй перавагай, тайна папярэчнося над працаўнікамі, глыбіні майго шчасця памуціў нейкі брудны тон — іменна тое, што прозвішча маё стала блізка звязвацца з прозвішчамі гэтых паноў. Я ўсё больш трывожыўся. Нарэшце я напісаў аб гэтым сваёй бабулі. Адказ быў хуткі і рашучы. Яна пісала:

„Ты на працягу ўсяго свайго жыцця не зрабіў ні аднаго ўчынку, якога трэба было-б саромецца, — ні аднаго. Праглядзі газеты, пачытай іх, і ты зразумееш, што за людзі гэтыя паны Сміт і Бленк, і сам вырашыш, ці гатоў ты пасці да іх узроўню і ўступіць з імі ў публічнае спаборніцтва".

Зусім тое, што я думаў! Гэтую ноч я не спаў ні мінуты. Але, у канцы канцоў, адступаць не прыходзілася. Я ўзяў на сябе абавязацельства прадаўжаць барацьбу. За снеданнем, трывожна перагортваючы газеты, я натыкнуўся на наступную заметку, і няхай мне павераць, што ніколі я яшчэ не быў так азадачан:

„Ілжэсведка". — Можа быць цяпер, калі містэр Марк Твэн выступае перад народам як кандыдат у губернатары, ён палічыць патрэбным растлумачыць, як яго выкрылі ў якасці ілжывага сведкі трыццаць чатыры чалавекі з Вакавака, у Кахінхіне, у 1863 годзе. Мэта гэтага ілжэсведчання заключалася ў тым, каб адняць у беднай удавы-тузэмкі і яе безабароннай сям'і маленькі гаёк бананаў, адзіную падтрымку сям'і ў яе беднасці і закінутасці. Містэр Твэн абавязан растлумачыць гэтую гісторыю як перад самім сабой, так і перад вялікім народам, галасоў якіх ён шукае. Ці зробіць ён гэта?".

Я ледзь не лопнуў ад здзіўлення! Якое бессардэчнае, жорсткае абвінавачанне! Я ніколі не бачыў нават Кахінхіны! Я ніколі не чуў аб Вакаваке! Я не ўмею адрозніваць бананавага гаю ад кенгуру! Я проста не ведаў, што рабіць. Я быў зняважаны, але бездапаможны. Увесь дзень я прабадзяўся, нічога не зрабіўшы. У наступную раніцу тая-ж газета надрукавала наступнае—ні менш, ні больш:

„Знамянальна. — М-р Твэн, трэба заўважыць, красамоўна маўчыць наконт кахінхінскага ілжэсведчання".

(Заўвага. — Увесь наследуючы час выбарчай кампаніі гэтая газета інакш не называла мяне, як „агідны клятвапраступнік Твэн".)

Потым выступіла „Газета" з такой заметкай:

„Хацелася-б ведаць. — Ці не ўдасточыць новы кандыдат у губернатары некаторым з яго суграмадзян (якія маюць няшчасце галасаваць за яго) тую маленькую акалічнасць, што ў яго таварышоў па бараку ў Мантане час ад часу прападалі дробныя рэчы, так, што нарэшце, паколькі гэтыя рэчы можна было адшукаць на містэры Твэне або ў яго „чамадане" (газета, у якую ён завёртваў свае пажыткі), яны былі вымушаны ўчыніць яму, у яго-ж карысць, сяброўскае настаўленне—вымазалі яго дзёгцем, вывалялі ў пер'ях і пракаталі верхам на жэрдзіне, а затым парaілі яму застaвіць перманентную пустату ў тым месцы, якое ён займаў у лагеры. Ці зробіць ён гэта?"

Ці магло быць што-небудзь больш наўмысна агіднае? Я-ж у жыцці не бываў у Мантане?

(Пасля гэтага названы журнал звычайна іменаваў мяне „Твэн, мантанскі злодзей").

Я з страхам стаў цяпер разгортваць газеты — вось так, як паднімаюць коўдру, пад якой спадзяюцца знайсці грымучую змяю. Аднойчы вочы мае ўбачылі наступнае:

„Хлусня заклеймавана! — Пісьмовымі паказаннямі пад прысягай Майкеля О'Фланагана, эсквайра, з Файв Пойнтса і містэра Кетті Меллігена з Уотэрстрыта ўстаноўлена, што подлае сцвярджэнне м-ра Марка Твэна, нібыта ўсімі аплакваемы дзед нашага благароднага спаборніка Бленка Дж. Бленка быў павешан за разбой на вялікай дарозе, ёсць грубая і беспардонная хлусня, якая не мае пад сабой і цені падстаў. Цяжка бачыць добрадзейным людзям, якія ганебныя сродкі ўжываюць некаторыя для дасягнення палітычных поспехаў, накшталт нападак на мёртвых у магілках і пэцкання іх паважаных імён паклёпам. Калі мы пачынаем думаць аб церзаннях, якія гэтая жалкая хлусня павінна была прынесці нявінным сваякам і сябрам нябожчыка, мы амаль гатовы заклікаць абураную і зняважаную публіку рашуча і ўнезаконна адпомсціць паклёпніку. Але не! Прадаставім яго пакутам сцерзанай совесці (хаця, калі страсць возьме верх над публікай і яна ў сляпой ярасці нанясе паклёпніку цялесную шкоду, ніякія прысяжныя, як гэта зусім відавочна, не асудзяць, і ніякі суд не пакарае тых, хто гэта зробіць")

Астраумная заключная фраза мела той эфект, што ў гэтую ноч я спешна саскочыў з пасцелі і ўцёк чорным ходам, у той час як „абураная і зняважаная публіка" уварвалася з параднага ходу, разбіваючы па дарозе мэблю і вокны ў сваім справядлівым гневе і ўносячы з сабой затым тыя рэчы, якія можна было падняць. І ўсё-ж я магу пакласці руку на біблію і пабажыцца, што я ніколі не ўзводзіў паклёпы на дзеда містэра Бленка. Мала таго: Я нават не чуў аб ім і не памінаў яго да гэтага дня і гадзіны!

Мімаходам скажу, што вышэйназваны журнал пасля гэтага называў мяне так: „Твэн, ганьбавальнік трупаў").

Наступны газетны артыкул, які прыцягнуў маю ўвагу, быў такі:

„Міленькі кандыдат. — М-р Марк Твэн, які павінен быў сказаць такую знішчаючую прамову на мітынгу незалежных учора ўвечары, не з'явіўся ў тэрмін! Тэлеграма ад яго ўрача паведамляе, што ён быў збіт панёсшымі коньмі і ў яго ў двух месцах пераламана нага, — бедны церпіць вялікія мукі і так далей, і таму падобнае, і іншую бязглуздзіцу ў гэтым родзе. А незалежныя ўсялякі імкнуліся праглынуць жалкую адгаворку і зрабіць выгляд, нібыта ім невядома сапраўдная прычына адсутнасці прапашчай асобы якую яны выбралі сваім спаборнікам. Учора ўвечары ў гасцініцу м-ра Твэна ўнеслі мярцвецкі п'яным нейкага мужчыну. На незалежных ляжыць няўхільны доўг даказаць, што гэтая ўпіўшаяся жывёліна быў не Марк Твэн уласнай персонай. Мы іх нарэшце злавілі! Увільванні тут не дапамогуць. Голас народа запытвае грамавым тонам: „Хто быў гэты мужчына?".

З мінуту здавалася неправдападобным, зусім неправдападобным, каб маё імя асацыіравалася з такім агідным падазрэннем. Тры доўгіх годы прайшло з тае пары, як я ў апошні раз пакаштаваў піва, віна альбо якога-б та ні было спіртнага напітку!

(Як дзейнічае звычка, відаць з таго, што я без досады прачытаў у наступным выпуску гэтай газеты свае новае прозвішча — „м-р Твэн—Белая Гарачка", хаця ведаў, што газета будзе цяпер велічаць мяне так да скончэння вякоў.)

К гэтаму часу ў маёй пошце вялікую ролю пачалі адыгрываць ананімныя пісьмы. Звычайная форма іх была такая:

„А як жыве старая, якую вы выкінулі з кватэры, калі яна прыйшла за міласцінай? Поль Прай".

Або:

„Вы нарабілі такія справы, аб якіх ніхто не ведае, акрамя мяне. Лепш дайце некалькі даляраў нiжэй падпісаўшамуся з шанаваннем, інакш даведаецеся з газет аб Гандзі Эндзі".

Прыблізна у такім духу. Я мог бы прадаўжаць прыклады бясконца, калі чытачу ўгодна.

Хутка галоўная газета рэспубліканскай партыі „асудзіла" мяне за масавыя подкупы, а кіруючая газета дэмакратаў „прышыла" мне цяжкі выпадак шантажу.

(Такім манерам я атрымаў два дадатковых прозвішчы: „Твэн брудны хабарнік" і „Твэн агідны шантажыст").

К гэтаму часу падняўся такі вой аб „адказе" на ўсе прад'яўленыя мне жудасныя абвінавачванні, што рэдактары і лідэры маёй партыі заявілі: далейшае маўчанне будзе маёй палітычнай пагібеллю! Слоўна для таго, каб зрабіць іх патрабаванне больш настойлівым, у адной з газет у наступны дзень з'явілася вось што:

„Глядзіце на гэтага чалавека! — Кандыдат незалежных усё яшчэ маўчыць. Бо ён не адважваецца загаварыць. Кожнае абвінавачванне, высунутае супроць яго, поўнасцю пацвердзілася і яны яшчэ больш засведчаны яго красамоўным маўчаннем, так што ён цяпер навекі выкрыт. Глядзіце на вашага кандыдата, незалежныя! Глядзіце на Подлага клятвапраступніка! На Мантанскага злодзея! На ганьбавальніка Трупаў!. Любуйцеся вашай увасобленай Белай Гарачкай! Вашым брудным Хабарнікам! Вашым Агідным Шантажыстам! Глядзіце на яго, уважце яго добра і потым скажыце: ці можаце вы аддаць свае чэсныя галасы паскудзе, якая заслужыла гэтую страшную вераніцу тытулаў сваімі агіднымі злачынствамі і не смее адкрыць сваё вусны для абвяржэння хоць-бы аднаго з іх?"

Адкруціцца ад гэтага не было ніякай магчымасці, і я, з пачуццём уніжэння, заняўся падрыхтоўкай „адказу" на масу неабгрунтаваных абвінавачванняў і подлай хлусні. Але я не давёў гэтай справы да канца, бо назаўтра вышла газета з новай жудасцю, нават брыдотай, з сур'ёзным абвінавачваннем у тым, што я спаліў дом для вар'ятаў з усімі яго жыхарамі, бо ён нібыта загароджваў від з майго дому! Гэта кінула мяне ўжо ў нейкую паніку. Потым з'явілася абвінавачванне ў тым, што я атруціў свайго дзядзьку, каб завалодаць яго маёмасцю, і катэгарычнае патрабаванне раскапаць магілу. Гэта давяло мяне да крайняй роспачы. У давяршэнні ўсяго мяне абвінавацілі ў тым, што я паставіў бяззубых і цёмных старыкоў — родзічаў гатаваць стравы для прытулку найдзёнышаў у бытнасць маю апекуном гэтай установы. Я ўсё хістаўся... хістаўся... І нарэшце, як заключны штрых бессаромных праследаванняў, якія накліkала на мяне партыйная злоба, дзевяць малюсенькіх, ледзь ходзячых малышоў, усіх колераў скуры і ўсіх ступеняў абарванасці, узбеглі на эстраду ў час публічнага мітынга і сталі хватаць мяне за калені з крыкамі „Папа!"

Я не вытрымаў. Я спусціў сцяг і здаўся. Я не адпавядаў умовам выбарчай кампаніі на губернатара ў штаце Нью-Йорк, і таму паслаў заяву аб зняцці маёй кандыдатуры, у адлобленасці падпісаўшыся:„ З шанаваннем ваш, некалі чэсны і прыстойны чалавек, а зараз:

Марк Твэн, П. К., М. З., Г. Т., Б. Г., Б. Х. і А. Ш. (Подлы клятвапраступнік, Мантанскі Злодзей, Ганьбавальнік Трупаў, Белая Гарачка, Брудны Хабарнік, Агідны Шантажыст)".

занням Леніна, бярэцца з усёй энергіяй за гэтую справу.

Цэнтральны Камітэт большэвікоў пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна фарміруе атрады Чырвонай Гвардыі, нарыхтоўвае зброю, умацоўвае сувязі з воінскімі часцямі, рассылае ўпаўнаважаных у правінцыю. У Данбасе паўстанне рыхтуе Варашылаў, у Палессі — Л. Кагановіч, у Паволжжы — Куйбышаў і Швернік, на Паўночным Каўказе — Кіраў, у Іванава-Вазнясенску—Фрунзе, на Урале—Жданаў.

У сваіх артыкулах і ў пісьмах Цэнтральнаму Камітэту партыі Ленін намеціў канкрэтны план паўстання: ён указваў, як трэба выкарыстоўваць воінскія часці, флот і чырвонагвардзейцаў, якія пункты ў Петраградзе трэба захапіць у першую чаргу. Ленін падкрэсліваў, што для ўзброенага рэвалюцыйнага паўстання патрабуецца майстэрства і трайная смеласць.

7 кастрычніка Ленін тайна прыехаў у Петраград.

10 і 16 кастрычніка з удзелам Леніна адбыліся гістарычныя пасяджэнні Цэнтральнага Камітэта партыі большэвікоў, на якіх канчаткова было вырашана пытанне аб узброеным выступленні супроць Часовага ўрада і быў выбран партыйны цэнтр па кіраўніцтву паўстаннем. На чале партыйнага цэнтра стаў таварыш Сталін.

На гэтых пасяджэннях замаскіраваныя ворагі рабочага класа Зіноўеў і Каменеў выступілі супроць паўстання. Пацярпеўшы паражэнне ў Цэнтральным Камітэце, яны рашыліся на вечуванае здрадніцтва. 18 кастрычніка ў меншавіцкай газеце „Новае Жыццё" Зіноўеў і Каменеў апублікавалі пісьмо, у якім выдалі ворагу сакрэтнае рашэнне партыі аб паўстанні. Гэта была гнусная здрада справе рабочага класа. Ленін заклеймаваў Зіноўева і Каменева, як „штрэйкбрэхераў" і здраднікаў рэвалюцыі і патрабаваў неадкладнага выключэння іх з партыі.

Разам з Зіноўевым і Каменевым быў заадно і Троцкі. Замаскіраваны працiўнік паўстання, Троцкі прапанаваў адкласці паўстанне да адкрыцця II з'езда Советаў. Сваёй прапановай Троцкі імкнуўся раскрыць загадзя дзень выступлення і тым самым асудзіць яго на правал. Так ён і паступіў, выбалбатаўшы ў адным з сваіх выступленняў на петраградскім совеце дзень, да якога прыўрачвалі большэвікі пачатак паўстання.

Папярэджаны здраднікамі рабочага класа Зіноўевым, Каменевым і Троцкім, Часовы ўрад прыняў тэрміновыя меры: у Петраградзе расстаўляліся ўзмоцненыя патрулі, з бліжэйшых гарадоў былі выкліканы юнкеры, на фронт паляцелі тэлеграмы з просьбай прыслаць войскі ў сталіцу. Але не ў сілах буржуазіі было спыніць набліжаючуюся рэвалюцыйную буру. За большэвікамі ішла большасць народа, і нішто ўжо не магло перагарадзіць рабочаму класу шлях да ўлады.

Перамога рэвалюцыі.

Буржуазія пачала сваё выступленне раніцой 24 кастрычніка выданнем загада аб закрыцці цэнтральнага органа партыі большэвікоў „Рабочий путь". Але па ўказанню таварыша Сталіна чырвонагвардзейцы і рэвалюцыйныя салдаты ўстанавілі ўзмоцненую ахову рэдакцыі і друкарні газеты. Да 11 гадзін раніцы „Рабочий путь" выйшаў з заклікам—скінуць Часовы ўрад.

У гэты ж дзень Ленін, атрымаўшы паведамленне аб становішчы спраў, піша пісьмо членам Цэнтральнага Камітэта:

„Я пішу гэтыя радкі вечарам 24-га, становішча данельга крытычнае. Ясней ясната, што цяпер, ужо сапраўды, прамаруджанне ў паўстанні смерці падобна.

...Трэба за што-б та ні стала сёння вечарам, сёння ноччу арыштаваць урад, абяззброіўшы (перамогшы, калі будуць супраціўляцца) юнкераў і т. д.

Нельга чакаць!! Можна страціць усё!!

...Ні ў якім разе не пакідаць уладу ў руках Керэнскага і кампаніі да 25-га, ніякім чынам; вырашаць справу сёння абавязкова вечарам або ноччу" (Творы, том XXI, стар. 362)

Вечарам таго-ж дня Ленін, загрыміраваўшыся, прабіраецца скрозь заставы юнкераў з сваёй нелегальнай кватэры ў будынак Смольнага інстытута, дзе знаходзіўся штаб Кастрычніцкай рэвалюцыі. Вялікі Ленін разам са сваім лепшым вучнем і другам таварышом Сталіным становіцца непасрэдна на чале паўстання.

Чырвонагвардзейцы, матросы і рэвалюцыйныя салдаты, па ўказанню Леніна і Сталіна, перайшлі ў наступленне супроць сіл Часовага ўраду. Паводле дакладна распрацаванага плана, яны занялі вакзалы, тэлеграф, тэлефон, масты і іншыя стратэгічныя пункты.

25 кастрычніка Чырвонай гвардыяй і рэвалюцыйнымі войскамі былі заняты ўсе важнейшыя пункты Петраграда. У той-жа дзень Ваенна-рэвалюцыйны камітэт апублікаваў напісаную Леніным адозву „Да грамадзян Расіі". Часовы ўрад аб'яўляўся звергнутым. Улада перайшла ў рукі советаў.

Днём 25 кастрычніка на пасяджэнні Петраградскага совета Ленін заявіў:

„Рабочая і сялянская рэвалюцыя, аб неабходнасці якой увесь час гаварылі большэвікі, адбылася...

Ад гэтага часу наступае новая паласа ў гісторыі Расіі, і дадзеная трэцяя руская рэвалюцыя павінна ў сваім канечным выніку прывесці да перамогі соцыялізма". (Творы, том XXII, стар. 4).

Гэтыя прароцкія словы Леніна ажыццявіліся. Рабочы клас і сялянства Совецкай краіны, кіруемыя большэвіцкай партыяй, у гераічнай барацьбе адстаялі сваю дзяржаву ад замахаў шматлікіх ворагаў і пабудавалі светлы будынак соцыялістычнага грамадства.

І. Аляксандраў.

Вялікі пралетарскі палкаводзец

Арганізацыя Чырвонай Арміі, яе бліскучыя перамогі на многалікіх франтах грамадзянскай вайны неразрыўна звязана з іменем буйнейшага дзеяча большэвіцкай партыі, вернага вучня Леніна і Сталіна, пралетарскага палкаводца Міхаіла Васільевіча Фрунзе.

„Міхаіл Васільевіч стаў палкаводцам і правадыром узброеных пралетарскіх сіл, — піша тав. Варашылаў, — прайшоўшы цяжкую школу большэвіка-падпольшчыка, якая многае запоўніла ў прабелах спецыяльных ваенных ведаў гэтага незаўраднага чалавека".

Сваю ваенную работу таварыш Фрунзе пачаў задоўга да Вялікай Кастрычніцкай пралетарскай рэвалюцыі. У глыбокім падполлі ён стварыў узброеныя атрады рабочых для барацьбы з царскім самаўладствам.

Баявое хрышчэнне Фрунзе атрымаў у 1905 г., у дні снежаньскага ўзброенага паўстання ў Маскве, у сутычках з паліцыяй і царскімі войскамі.

Пасля палосы арыштаў, турмаў, катаржных работ Фрунзе ў 1915 годзе ўцякае з ссылкі і затым нелегальна прыязджае на заходні фронт. Тут ён стварае ваенную падпольную арганізацыю, цэнтр якой знаходзіўся ў Мінску, а аддзяленні — ў 3-й і 10-й арміях заходняга фронту.

У дні Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі Фрунзе становіцца на чале ўзброеных сіл Шуйска-Іванаўскага раёна. З двухтысячным атрадам рабочых і рэвалюцыйных салдат ён прыбывае ў Маскву і прымае тут непасрэдны ўдзел у баях з контррэвалюцыяй.

Пачалася грамадзянская вайна. Імперыялістычныя драпежнікі арганізуюць інтэрвенцыю супроць маладой Савецкай рэспублікі. Англійскія, французскія, японскія і другія імперыялісты паслалі свае войскі на дапамогу рускім белагвардзейцам.

У трывожныя для Савецкай рэспублікі дні партыя і ўрад накіроўваюць таварыша Фрунзе на ўсходні фронт. Ён уступае ў камандаванне 4-й арміяй, дзейнічаючай супроць уральскіх і арэнбургскіх белаказачых войск. У першым-жа загадзе па арміі Фрунзе заклікаў байцоў да рашучай барацьбы з ворагам, да бязлітаснай расправы са здраднікамі, прадаўцамі і ўсімі, хто праяўляе малалушша і трусасць.

„Уступіўшы цяпер у камандаванне 4-й арміяй, — пісаў у загадзе таварыш Фрунзе, — я ўпэўнен у тым, што свядомасць важнасці і святасці ляжачага на нас доўгу блізка сэрцу і розуму кожнага чырвонаармейца.

Не гледзячы на ўсе спробы чорных сіл пасеяць рознь і смутак у яе радах, армія павінна прабіць дарогу да хлеба, бавоўны, жалеза, нафты, вугалю, павінна пракласці тым самым шлях да пастаяннага трывалага міру. Я спадзяюся мець у кожным з вас вернага таварыша і супрацоўніка па выкананню гэтай вялікай задачы, уклад якой на вас ускладзена. Чым дружней будзе напор, тым бліжэй жаданы канец".

Фрунзе ачысціў армію ад варожых і сумніцельных элементаў. Жалезнай рукой ён вводзіў у часцях баявы парадак і дысцыпліну. Дзякуючы гэтаму 4-я армія змагла перайсці ў энергічнае наступленне і нанесці жорсткія страты белаказачым атаманам.

Вясной 1919 года стаўленнік Антанты і японскіх мілітарыстаў адмірал Калчак, сабраўшы і ўзброіўшы вялікую армію, добра забяспечаную імперыялістамі, перайшоў у рашучае наступленне супроць нашых часцей. Калчак імкнуўся прарвацца да Волгі, каб злучыцца там з войскамі Дзянікіна, наступаўшымі з поўдня, і стварыць, такім чынам, суцэльны контррэвалюцыйны фронт супроць Савецкай рэспублікі.

Партыя, Ленін і Сталін даручаюць разгром Калчака М. В. Фрунзе і В. В. Куйбышаву. Фрунзе назначаецца камандуючым паўднёвай групай войск фронта, састаяўшай з чатырох армій, Куйбышаў — членам Рэўваенсовета.

Ленін паставіў перад усходнім фронтам задачу — не дапусціць Калчака да Волгі і не даць яму магчымасці злучыцца з войскамі Дзянікіна.

У кароткі час быў створан магутны кулак, які павінен быў нанесці сакрушальны ўдар па галоўнай групіроўцы белых.

28 красавіка 1919 года паўднёвая група войск пад асабістым камандаваннем Фрунзе і па яго плану перайшла ў рашучае наступленне. Пасля кароткіх баёў фронт белых быў зламан. 25-я дывізія чырвоных на чале са сваім легендарным начдывам В. І. Чапаевым разграміла 6-й корпус белых. Буйнае паражэнне было нанесена і другім белагвардзейскім часцям, у тым ліку славутаму капелеўскаму корпусу.

Калчакоўскі фронт дрогнуў, белыя пачалі адступаць.

7 чэрвеня пачаліся крывапралітныя баі за Уфу. Кіруючы вялікім сражэннем, геніяльны палкаводзец Фрунзе ў самы напружаны момант бою разам з 220-м палком іванававазнясенскіх рабочых ідзе ў штыкавую атаку. Гераізм Фрунзе натхніў чырвонаармейцаў і камандзіраў.

9 чэрвеня Уфа была вызвалена ад варожых войск. Войскі Калчака безупынна пакаціліся на ўсход.

Выдатна ажыццяўлёная аперацыя флангавага ўдару па галоўных сілах Калчака з паслядоўным перарастаннем гэтага ўдару ў стратэгічны разгром усяго фронта ўвайшла ў гісторыю грамадзянскай вайны як адзін з самых бліскучых эпізодаў. Гэта аперацыя, праведзеная Фрунзе, заўсёды будзе служыць узорам ваеннага мастацтва.

Савецкі ўрад дастойна адзначыў велізарную заслугу М. В. Фрунзе перад радзімай: ён быў узнагароджан ордэнам Чырвонага сцяга.

Паследуючая работа М. В. Фрунзе працякала на пасту камандуючага туркестанскім фронтам. У верасні 1919 года чырвоныя арміі туркестанскага фронта нанеслі буйнае паражэнне паўднёвай групе армій Калчака. Гераічныя войскі пад камандаваннем Фрунзе на працягу месяца захвацілі 55 тысяч палонных, вялікую колькасць зброі, кулямётаў.

Пасля ліквідацыі ўральскага белага фронта таварыш Фрунзе з лютага па жнівень 1920 года работаў у Туркестане. За гэты перыяд ён праводзіць бліскучую аперацыю па ліквідацыі семірэчынскага белагвардзейскага фронта і бухарскага эмірата, у выніку якой працоўны народ Бухары атрымаў магчымасць устанавіць у сябе савецкую ўладу.

Летам 1920 года на паўднёвым фронце паявіўся новы сур'ёзны праціўнік — стаўленнік англа-французскіх імперыялістаў барон Врангель.

Цэнтральны Камітэт партыі даручае таварышу Фрунзе камандаванне паўднёвым фронтам.

Ленін даў указанне Фрунзе: да зімы пакончыць з Врангелем. План разгрому врангелеўскай арміі быў складзен асабіста таварышам Сталіным.

Перамога над Врангелем — сапраўдны трыумф высокага палкаводчага мастацтва Фрунзе.

Першая Конная армія на чале з яе правадырамі Варашылавым і Будзённым, заняўшы Сальковіч(?)ск, адрэзала арміі белых ад Крыма. Часці 6-й Чырвонай Арміі выйшлі на Перакоп, за якім укрыліся рэшткі белых. У першых днях лістапада 1920 года гераічныя войскі паўднёвага фронта штурмам узялі, лічыўшыяся непрыступнымі, перакопскія і чонгарскія умацаванні. Галоўныя сілы арміі барона Врангеля былі амаль поўнасцю знішчаны.

У тэлеграме на імя Леніна Фрунзе пісаў па поваду разгрома Врангеля: „Сведчу аб велізарнейшай доблесці, праяўленай гераічнай пяхотай пры штурмах Сіваша і Перакопа. Часці ішлі па вузкіх праходах пад убійственным агнём на дрот праціўніка... Армія фронта свой доўг перад Рэспублікай выканала. Апошняе гняздо рускай контррэвалюцыі разбурана і Крым зноў стане савецкім".

Савецкі ўрад, адзначаючы велізарныя заслугі пралетарскага палкаводца М. В. Фрунзе, узнагародзіў яго другім ордэнам Чырвонага сцяга і пачотнай рэвалюцыйнай зброяй.

Аператыўнае мастацтва Фрунзе будзе доўга абагачаць тэарэтычную думку каманднага састава Чырвонай Арміі. Геніяльны палкаводзец, — ён заўсёды стараўся распрацоўваў план правядзення аперацый незалежна ад іх маштабу. Хуткасць удару галоўнымі сіламі на рашаючым напрамку, захопліванне пройдзенага прастору, хуткасць перагрупіроўкі сіл адпаведна мяняючайся абстаноўцы, своечасовае выдзяленне і ўвод у рашаючы момант рэзерваў — вось асноўныя прынцыпы ваеннага мастацтва Фрунзе. Гэтыя прынцыпы застаюцца і зараз кіруючым пачаткам у баявой падрыхтоўцы Чырвонай Арміі.

Пасля сканчэння грамадзянскай вайны партыя і савецкі ўрад вылучаюць Фрунзе на адказную работу камандуючага войскамі Украіны і Крыма. Затым Фрунзе назначаецца першым намеснікам народнага камісара па ваенных і марскіх справах.

Фрунзе вядзе бязлітасную барацьбу з трацкістамі, ён ачышчае армію ад стаўленнікаў здрадніка Троцкага.

У студзені 1925 года Фрунзе назначаецца народным камісарам па ваенных і марскіх справах і старшынёй Рэўваенсовета.

Пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна М. В. Фрунзе разам з К. Е. Варашылавым прыступіў да рэарганізацыі Чырвонай Арміі. Узброеныя сілы Савецкага Саюза атрымалі сучасную, устойлівую арганізацыю. Быў устаноўлен цвёрды парадак у камплектаванні арміі, арганізавана і наладжана баявая падрыхтоўка байцоў і начальствуючага састава, былі састаўлены статуты.

М. В. Фрунзе быў выдатным ваенным тэарэтыкам.

У выдатнай рабоце „Еўрапейскія цывілізатары і Мароко" Фрунзе абагуліў вопыт новых войн, у прыватнасці, вайны французскіх імперыялістаў у Мароко. У радзе артыкулаў і дакладаў Фрунзе, намячае кантуры характару будучай вайны, указваў на неабходнасць тэхнічнага аснашчэння Чырвонай Арміі, умацнення абараназдольнасці нашай краіны.

М. В. Фрунзе належаць вялікія заслугі ва ўмацаванні адзінаначалля ў Чырвонай Арміі і выхаванні поўнаўладнага камандзіра — кіраўніка войск. У дакладзе на ленінградскай ваенна-акруговай партыйнай канферэнцыі ў 1925 годзе М. В. Фрунзе гаварыў: „Раз мы гатовім армію да рашучай барацьбы з буйнымі і сур'ёзнымі праціўнікамі, мы павінны мець на чале нашых часцей людзей, валодаючых дастатковай самастойнасцю, цвёрдасцю, ініцыятыўнасцю і адказнасцю. Нам трэба мець такі камандны састаў, які не разгубіўся-б ні пры якой абстаноўцы, які мог-бы хутка прыняць адпаведныя рашэнні, несучы адказнасць за ўсе яго паследствы, і цвёрда праводзіць яго ў жыццё".

М. В. Фрунзе няўхільна ўмацоўваў жалезную вайсковую дысцыпліну ў радах Чырвонай Арміі. Фрунзе так выказваўся аб сутнасці дысцыпліны ў Чырвонай Арміі: „падпарадкаванне законам рабоча-сялянскага ўрада, строгае захаванне правіл ваеннай службы і нязменнае выкананне загадаў і распараджэнняў камандзіраў і камісараў... Усякае невыкананне службовага распараджэння камандзіра ёсць велізарнейшае злачынства перад законам".

Пад непасрэдным кіраўніцтвам вялікага правадыра і настаўніка працоўных таварыша Сталіна савецкі народ стварыў магутную, несакрушальную Чырвоную Армію. Яе выдатныя подзвігі, гераізм, доблесць, праславіўшыя на ўвесь свет савецкую зброю, — лепшы помнік Міхаілу Васільевічу Фрунзе, аднаму з „самых чыстых, самых чэсных і самых бясстрашных рэвалюцыянераў нашага часу" (Сталін).

Генерал-маёр В. Вараб'ёў.

ПАПРАЎКА

1 У пастанове аб утварэнні выбарчых акруг па выбарах у Брэсцкі абласны Совет дэпутатаў працоўных ад 18-X-40 г. дапушчана тэхнічная памылка:

Сямяціцкі раён — па Нурэцкай выбарчай акрузе № 61 следуе дапоўніць у састаў акругі Нурэцкі сельсовет, следуе чытаць:

„Нурэцкая выбарчая акруга № 61 з цэнтрам на станцыі Нурэц (у памяшканні сельсовета) у саставе: Нурэцкага, Мельнікоўскага, Вашкаўскага, Журобічскага і Дзяткавічскага сельсоветаў" і далей як у тэксце.

2. У пастанове ад 24 кастрычніка 1940 г. „Аб утварэнні састава акруговых выбарчых камісій па выбарах у Брэсцкі абласны Совет дэпутатаў працоўных сказана прозвішча старшыні камісіі № 18.

Брэсцкі раён — Казловіцкая выбарчая акруга № 18 следуе чытаць: „Старшыня — Мельціна Марыя Сямёнаўна" і далей як у тэксце.

Загадчык агульнага аддзела Брэсцкага аблвыканкома
Быкоўскі.

АНГЛА-ГЕРМАНСКАЯ ВАЙНА

Германскае інфармацыйнае бюро паведамляе:

На працягу 26 кастрычніка эскадрыллі германскіх бамбардыроўшчыкаў у суправаджэнні знішчальнікаў працягвалі свае налёты на Лондан і іншыя мясцовасці Паўднёвай і Цэнтральнай Англіі. Бамбардыроўцы з ірэючага палёту падвергліся англійскія самалёты ў Паўночнай Шатландыі. Ангары і сховішчы запаліліся.

Па сведчанню карэспандэнтаў амерыканскіх тэлеграфных агенцтваў, германскія самалёты скінулі многа бомб на магазіны ў цэнтры Лондана. У ноч на 26 кастрычніка ў адным з гарадоў Цэнтральнай Англіі ў рэзультаце бамбардыровак успыхнула адначасова 125 пажараў.

Устаноўленая па французскім узбярэжжы новая германская дальнабойная гармата абстраляла раён Дуўра вялікімі снарадамі.

У ноч на 27 кастрычніка англійскія самалёты паяўляліся над тэрыторыяй Германіі. У Берліне, як і другіх буйных гарадах Германіі, бомбы ўпалі на жылыя дамы.

* * *

Ваенны аглядальнік газеты „Нью Йорк геральд трыбюн" маёр Эліот піша, што налёты германскай авіяцыі на Англію прычынілі поўныя страты і выклікалі ахвяры сярод насельніцтва. Аднак гэтыя бамбардыроўкі не нанеслі сур'ёзных страт англійскай ваеннай прамысловасці і не паслабілі бяспечнасць англійскага паветранага флота. Па словах Эліота, усё ўзрастаючая дапамога з боку ЗША ўмацоўвае англійскія сілы.

(ТАСС).

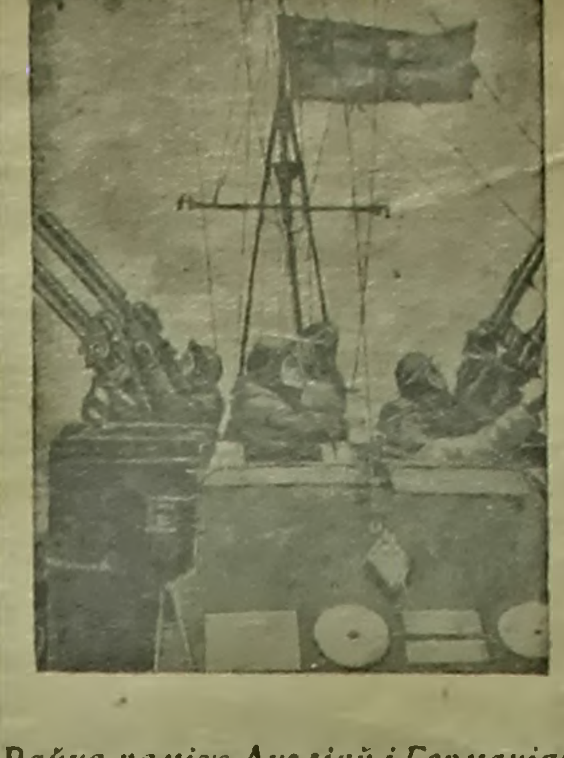

Вайна паміж Англіяй і Германіяй. Зенітныя кулямёты на брытанскім тарпедным кацеры.
Фота ТАСС.

Папярэджанне Рузвельта французскаму ўраду

Па паведамленню амерыканскага друку, прэзідэнт ЗША Рузвельт папярэдзіў французскі ўрад, што ў выпадку ваеннага супрацоўніцтва Францыі з Германіяй амерыканскія рэспублікі намераны акупіраваць французскія ўладанні ў Заходнім паўшар'і.

(ТАСС)

Становішча эвакуіраваных у Англіі

У адным невялікім англійскім горадзе, піша газета „Дэйлі геральд", усе мала-мальскі прыгодныя памяшканні запоўнены эвакуіраванымі з Лондана. Насельніцтва гэтага горада ўзрасло з 3,5 да 6 тысяч чалавек. Эвакуіраваныя гадзінамі стаяць у чарзе да чыноўніка, які ведае размеркаваннем жылплошчы. Многія, страціўшы надзею атрымаць памяшканне, звяртаюцца ў Лондан.

(ТАСС).

Ваенныя прыгатаванні ЗША

Ваенны аглядальнік газеты „Нью-Йорк таймс" Болдуін заяўляе, што ўрад ЗША, як відаць, пераківе свае цяжкія крэйсеры з Ціхага акіяна ў Атлантычны акіян і што ён, магчыма, пашле дадатковую колькасць падводных лодак для ўмацавання свайго азіяцкага флота.

Выступаючы з прамовай па паваду „дня ваенна-марскага флота", марскі міністр ЗША Нокс заявіў, што „небяспека, пагражаючая ЗША, у сучасны момант больш вялікая, чым за ўсю гісторыю існавання ЗША". У сучасны момант, сказаў Нокс, ваенна-марскі флот Злучаных Штатаў налічвае 321 карабль. У бліжэйшыя годы амерыканскі флот будзе мець 645 ваенных караблёў і звыш 9 тысяч ваенных самалётаў.

(ТАСС).

Вайна ў Афрыцы

Карэспандэнт англійскай газеты „Таймс", які знаходзіцца ў Заходняй пустыні (Егіпет), піша, што італьянцы будуюць умацаваныя лагеры ў месцах магчымых наступальных дзеянняў. Яны пакладаюць грунтавыя дарогі, так як цяжкія італьянскія грузавікі ва ўмовах пустыні аказаліся менш падыходзячымі, чым быстраходны англійскі транспарт.

Забеспячэнне італьянскай арміі спецыяльнымі калонамі аўтатранспарта ажыццяўляецца, відавочна, добра, не гледзячы на вялікія страты прычыняемыя англійскай авіяцыяй.

Абедзве стораны, заўважае карэспандэнт, у сучасны момант заняты больш бамбардыроўкай крыніц забеспячэння. (ТАСС).

АБ СУПРОЦЬПАЖАРНЫХ МЕРАПРЫЕМСТВАХ НА ЗАВОДАХ, ФАБРЫКАХ, УСТАНОВАХ, ДОМАКІРАЎНІЦТВАХ І ПРЫВАТНЫХ ДАМАХ У СУВЯЗІ З НАСТУПЛЕННЕМ АПАЛЬВАЮЧАГА ПЕРЫЯДА 1940—41 ГОДА.

Абавязковая пастанова Брэсцкага гарвыканкома ад 29 кастрычніка 1940 года.

На аснове пастановы ЦВК і СНК СССР ад 7.11-36 года Брэсцкі гарвыканком

пастанаўляе:

1. Забараніць кіраўнікам прадпрыемстваў, устаноў, гандлюючых і кааперацыйных арганізацый, домакіраўніцтвам і прыватным домаўласнікам вытвараць устаноўку часовых апальваючых прыбораў у жылых памяшканнях, магазінах, складах, аўтагаражах, майстэрнях і другіх памяшканнях, без спецыяльнага на тое дазволу органаў Дзяржаўнага пажарнага нагляду НКВД.

2. Абавязаць кіраўнікоў прадпрыемстваў і арганізацый пералічаных у п. 1 данай абавязковай пастановы, неадкладна стварыць камісіі з абавязковым удзелам прадстаўніка ад мясцовай пажарнай аховы НКВД і электранагляду для праверкі супроць пажарнага становішча на прадмет вызначэння прыгоднасці апальваючых прыбораў да апальваючага сезона, а таксама прыгоднасці асвятляючай сеткі ў жылых, вытворчых і другіх памяшканнях. Там, дзе указаная камісія будуць выяўлены:

а) няспраўнасць у печах і дымаходах,
б) змяншэнне раздзелкі (менш 25 сантыметраў) ад дымаходаў да драўляных сцен будынка,
в) не ачышчаныя дымаходы ад сажы, адсутнасць пабелкі на чардаках і прыстаўных драбін да чардакоў,
г) няспраўнасць асвятляючай сеткі,

неадкладна забараніць карыстацца апальваючымі і асвятляючымі прыборамі да поўнага ўстранення выяўленых супроцьпажарных недахопаў.

3. Апальваючыя і асвятляючыя прыборы ўтрымліваць у спраўнасці. Вытвараць рэгулярна ачыстку дымаходаў і печаў ад сажы у наступныя тэрміны:

а) галандскіх утрамартаўскіх, рускіх печаў і кухонных пліт не радзей аднаго разу у месяц на працягу ўсяго апальваючага сезона,
б) спецыяльных і хлебапекарскіх печаў, сушылак, прачашных і другіх не радзей двух раз у месяц.

4. Абавязаць кіраўнікоў прадпрыемстваў, устаноў, домакіраўніцтваў і прыватных домаўласнікаў па ўсіх вытворчых, а таксама жылых памяшканняў крытых саламянымі і камышовымі дахамі, давесці вышыню дымавых труб да 80 сантыметраў вышэй канца крышы.

5. Забараніць кіраўнікам прадпрыемстваў і арганізацый пакрываць саломай дахі новых будоў і пабудову згараемых дымаходаў. Таксама прадугледзець на 1940—41 г. планавую замену існуючых саламяных дахаў і драўляных дымаходаў на агнестойкія.

ЗАЎВАГА: гліна-саламяныя дахі дапускаюцца.

6. Абавязаць усіх кіраўнікоў прадпрыемстваў, устаноў, домакіраўніцтваў, прыватных домаўласнікаў неадкладна ачысціць усе чардачныя памяшканні жылых дамоў і гаспадарчых будоў, маючых на чардаках дымаходы, ад усякага роду матэрыялаў, зерня, сена, саломы, старой мэблі і т. п. і катэгарычна забараніць хаванне гаручых матэрыялаў на чардаках і ў непрыстасаваных для гэтай мэты памяшканнях.

7. Абавязаць органы Дзяржаўнага пажарнага нагляду НКВД, прамысловыя пажарныя каманды ўсіх ведамстваў на працягу кастрычніка і лістапада месяцаў вытварыць кантрольна—супроцьпажарнае абследаванне ўсяго жылога сектара.

8. Вінаватыя ў парушэнні або невыкананні данай абавязковай пастановы падвяргаюцца адказнасці у адміністратыўным парадку штрафу да 100 рублёў або прымусовым работам да аднаго месяца, а пры больш цяжкіх абставінах, прыцягваюцца да крымінальнай адказнасці.

9. Кантроль за выкананнем данай пастановы ўскладаецца на Дзяржаўны нагляд НКВД і органы міліцыі.

10. Даная абавязковая пастанова дзейнічае на тэрыторыі і прадмесцях горада Брэста і ўступае ў сілу праз 10 дзён з дня апублікавання.

Старшыня Брэсцкага гарвыканкома САЛАВЕЙ.
Адказны сакратар ЗВАНСКІ.

Захворванні чумой у Манчжурыі

Японскія газеты апублікавалі паведамленне, у якім гаворыцца, што міністр аховы здароўя Японіі 25 кастрычніка склікаў спецыяльную канферэнцыю медыцынскіх экспертаў для абмеркавання мерапрыемстваў па папярэджанню распаўсюджвання чумы, успыхнуўшай у Паўночнай Манчжурыі. Па афіцыяльных даных, маецца 850 выпадкаў захворванняў. Ёсць небяспека, што хвароба можа быць занесена ў Японію. (ТАСС).

Мерапрыемствы Савецкага ўрада па папярэджанню занясення чумы з Манчжурыі ў СССР

У сувязі з масавымі выпадкамі захворвання чумой у Манчжурыі Соўнарком СССР прыняў рад мерапрыемстваў у мэтах папярэджання занясення чумы з Манчжурыі за межы СССР.

На чыгуначных станцыях Отпор і Паграбічная, а таксама ў партах Уладзівастока і Нікалаеўска-на Амуры для ўсіх асоб, прыбываючых з Манчжурыі і Карэі устаноўлен карантын.

Устаноўлен старанны санітарны агляд прыбываючых ва ўказаныя пункты тавара-пасажырс... параходаў, паяздоў і грузаў.

(ТАСС).

Чуткі аб прадстаячай адстаўцы Бодуэна

Як перадае Германскае інфармацыйнае бюро, у палітычных кругах Вішы (месца прабывання французскага ўрада) ходзяць чуткі аб магчымай адстаўцы французскага міністра замежных спраў Бодуэна.

Па паведамленню агенцтва Юнайтэд Прэс, Бодуэна заменіць цяперашні старшыня совета міністраў Лаваль. (ТАСС)

Паведамленне агенцтва Гавас

Агенцтва Гавас перадае наступнае паведамленне:

22 кастрычніка самалёты французскіх мяцежнікаў — прыхільнікаў генерала дэ Голя — абстралялі 2 сяленні ва Французскай Экватарыяльнай Афрыцы. Ёсць ахвяры. Перад абстрэлам самалёты скінулі лістоўкі, заклікаючыя насельніцтва застацца вернымі Францыі і здацца.

(ТАСС).

Заява Хор Беліша

Агенцтва Рэйтэр перадае, што быўшы англійскі ваенны міністр Хор Беліша патрабаваў неадкладнага склікання парламента ў сувязі з перагаворамі паміж Гітлерам і главой французскага ўрада маршалам Петэнам. (ТАСС)

Адказны рэдактар Г. Т. МІНЧУКОЎ.

СЕННЯ Ў КІНОТЭАТРАХ

Кінатэатр „1-га МАЯ"
ПУГАЧОЎ

Кінатэатр імя ГОРКАГА
„СВЕТЛЫ ШЛЯХ" (?)
у гал. ролі заслуж. арт. рэспублікі, ордэнаносец Л. Арлова.
Штодзённа 4 сеансы.

ПАТРАБУЕЦЦА
намеснік галоўнага бухгалтара ў Міжабласную кантору „Саюзуціль".
Аклад 500 рублёў.
Звяртацца па адрасу: г. Брэст, Маскоўская № 97 тэл. 4-8

За апошні час наглядаюцца выпадкі, калі асобныя абаненты выплачваюць грашовыя ўзнагароды электраманцёрам за ўключэнне ў сець.

Дырэкцыя Брэсцкай электрастанцыі растлумачвае, што ўключэнне ў сець вытвараецца **бясплатна**, выключэннем тых абанентаў, якія выключаны за неўплату па рахунках электрастанцыі. **Аплата за паўторнае ўключэнне** вытвараецца толькі ў касе **электрастанцыі.**

Дырэкцыя электрастанцыі

РЭМБАЗЕ ГОР. БРЭСТА
патрабуюцца:
электратэхнікі, медзянікі па залітцы падшыпнікаў і пайцы радыятараў, слесары, матарысты.
Аплата па згодзе.
Звяртацца штодзённа з 9 да 18 гадзін.
вул. Кірава 4, тэл. 2-15.

Брэсцкаму абласному ўпраўленню АШЧАДКАС
патрабуецца
ШОФЕР для легкавой машыны.
Звяртацца па адрасу:
г. Брэст, вул. Маскоўская 20.